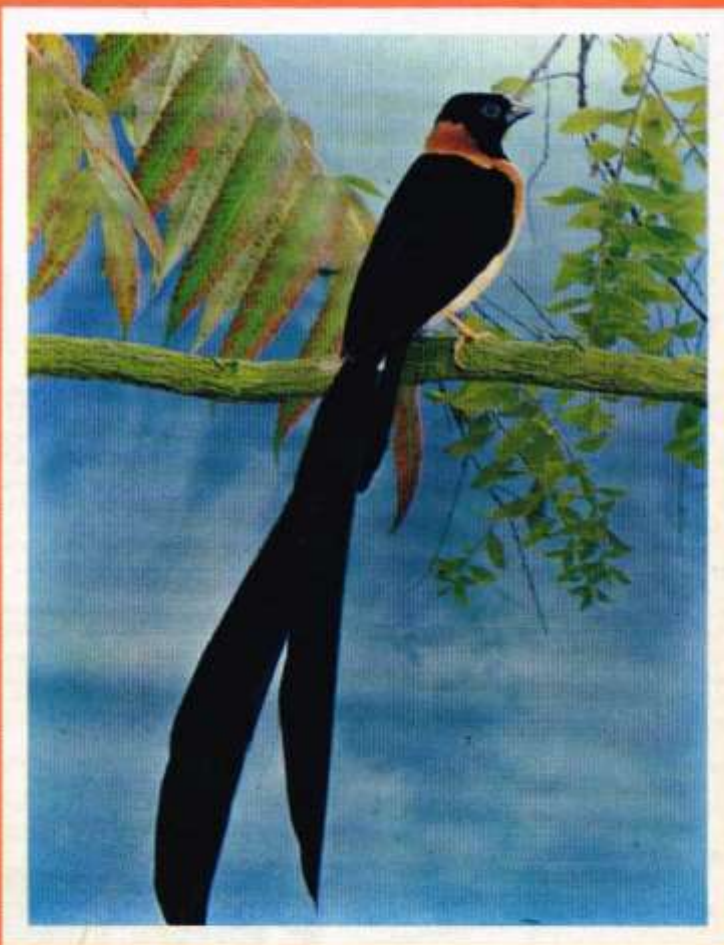

ONZE VOGELS

30e JAARGANG No. 4, APRIL 1969

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE BOND VAN VOGELLIEFHEBBERS

Onze
nationale
vogel
ten
voeten
uit

RINKE TOLMAN

DE KIEVIT

Rinke Tolman, hartstochtelijk natuurminnaar en bekend publicist op natuurhistorisch gebied, heeft van jongs af een bijzondere liefde voor de kievit gekoesterd. Geboren en getogen op het Friese platteland, had hij al in zijn jeugd alle gelegenheid deze fraaie vogel gade te slaan en te bestuderen. Zelf schrijft hij over zijn nieuwe boek: „Bewust heb ik mijn aandacht niet minder dan een kleine zeventig jaar lang aan de fraaie duikelaar gewijd. In zo'n geval is het redelijk om, voordat het voor mij te laat zou kunnen zijn, een bescheiden standbeeldje voor hem op te richten." Bescheiden standbeeldjes zijn vaak hartveroverend. Dat geldt zeker voor het standbeeld dat Tolman hier voor de kievit opricht. Tolmans monografie is het eerste Nederlandse boek dat zo volledig gewijd is aan onze nationale vogel. Het is zoals van deze ervaren auteur verwacht kan worden vlot en boeiend geschreven. Vele duizenden natuur- en vogelliefhebbers zullen dit uiterst sympathieke boek met groot genoegen lezen. Acht pagina's foto's illustreren het boek, dat in linnen band met geplastificeerd omslag f 16,90 kost.

Evenals onderstaande eerder verschenen uitgaven is het verkrijgbaar in de boekhandel.

J. A. Baker, **DE SLECHTVALK**, linnen band, prijs f 14,90.

Ph. Glasler, **ZOALS DE VALK HAAR BELLEN**, linnen band, geïllustreerd, prijs f 16,90.

Twee boeken waarvan A. B. Wigman schreef: „Feitelijk behoren ze naast elkaar op de boekenplank van de vogelvriend."

**BOSCH & KEUNING N.V.
BAARN**

146

HEEFT U OVERWICHT?
KUNT U GOED MET MENSEN OMGAAN?
HEEFT U VERSTAND VAN VOGELS?
IS UW LIEFHEBBERIJ TUINIEREN?

Stelt u zich dan eens in verbinding met de Directie van het Dierenpark Wassenaar, want zij zoekt voor het vogelhuis de „Louise-Hal" een hoofdoppasser.

Schriftelijke sollicitaties te richten aan het Dierenpark Wassenaar, Rijksweg 667, Tel. 01751 - 86 91.

VOGELLIEFHEBBERS

lezen maandelijks

De Vogelwereld

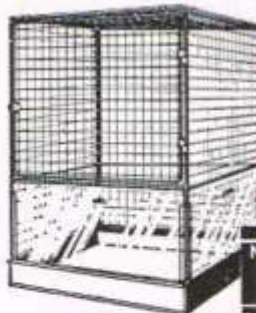
Het tijdschrift van de A.O.B. verschijnt op minstens 48 blz. en bevat steeds artikelen over kanaries, exoten, parkieten en inheemse vogels en is regelmatig geïllustreerd met prachtige kleurplaten.

Abonnement per jaar (oktober tot en met september) f 9,— per jaargang, te storten op postgiro 115834 t.n.v. de Vogelwereld, Caronstraat 70, Hoboken.

NEUW! PARADISO - KOMECO ZELFBOUW VOLIERES

Geheel metalen zelfbouw kamervolières van genormaliseerde elementen. Steeds uit te breiden en onder te verdelen. Twee standaard-uitvoeringen met onbeperkt veel combinatiemogelijkheden. Het past altijd! Gegarandeerd!

PARADISO-KOMECO VOLIERE geen kooi, maar een echte vogelwoning!

Roestvrij, morsvrij, en hygiënisch. Waterdichte schuiflade. Gemakkelijk toegankelijk, veilig af te sluiten. Geen zichtbelemmering!

Montage? Het werk van een ogenblik. Geen gereedschappen nodig!

Stuur de BON of schrijf een briefkaart aan:

N.V. **Komeco**
ALKMAAR
Frieseweg 47 - Alkmaar tel. 02200 - 11047

BON Zend mij Uw rijk geïllustreerde prospectus met technische beschrijving en prijslijst van de **PARADISO-KOMECO ZELFBOUW VOLIERES**

Naam:
Adres:
Plaats:

DE KWEK BEGINT WEER !

RED-FOOD

Rood Pigment-poeder

Nog feller donkerder rode kleur bij het kweken van rode kanaries uit gele ouders, alsook voor het behouden en opwekken van de rode kleur.

Dhr. Bouwhuis, Parallelweg 236, Almelo, schrijft: „Ik heb mijn kanaries RED-FOOD gegeven met bijzonder goede resultaten.“

GECO-LABOR, Venlo.

Gratis folders met vele tevredenheidsbetuigingen.

VOORJAARI

Kanarie-kwekers opgelet.
Wen Uw vogels tijdig aan

Kanarie Kernvoeder

Analyse: Vert. Eiwit	14 %
Zetmeel	27 %
V.C.	1,5 %
Vet	10 %
Vit. A	30.000 I.E. per kg
Vit. D	10.000 I.E. per kg
Vit E ²	10 mg per kg

Eiwitverteerbaarheid 96 %

Door de speciale samenstelling groeien de jongen als kool, omdat het de ouder-vogels aanzet tot voeren. Indien tijdig verstrekt zal de pop meer eieren leggen.

Verkrijgbaar in de dierenspeciaalzaken (Dibevo-zaken).

Veerlaan 17-23
ROTTERDAM
Tel. 010 - 17 26 80

Monsters en documentatie zenden wij U gaarne gratis op aanvraag.

Het adres voor kweekvogels...

Spitsstaartmadines, Binsen, Gordelgrasvinken, Bichenow, enz. enz. Goulds, Zilverkwartels, Zilverduifjes, Dwergkwartels, Australische Parkieten, Beraband, Prachtrozeila, Stanley, Roodrug, Gele Roodrug, Bourks, Turquoise, Pennant, Blaskop, enz. Verder alle soorten Zebra-vinken, Kwartels.

Tevens deze soorten gevraagd of ruil.
Wij vragen speciaal Australische prachtvinken.

A. P. v. GILS

Oranjeplein 21, GOIRLE bij Tilburg
Tel. (04247) 15 79
's Woensdags gesloten

BELANGRIJK NIEUWS

Thans overal verkrijgbaar:

Krachtvoer „K.K.“ en

Opfokvoer „K.O.“

MET CAROTEEN

Bovendien door een speciale bewerking van het zetmeel

LICHTER VERTEERBAAR

HOGERE VOEDINGSWAARDE

LANGER RUL EN HOUDBAAR

Verkrijgbaar bij Uw voederspecialist

Vraagt gratis monster.

Fa. JAN D. KAPPELLE & ZN.
DEVENTER

Postbus 2 - Tel. 05700 - 1 39 27

Amerik. elektrisch
kwartelbroed-
mach. voor ca.
18 eitjes,
met handleiding
franko

f. 27.-

inkl. B.T.W.

VAN WAARDHUIZEN

Leiderdorp, Valk Boumanweg 204, Tel. 01710-30837

GEZA SEPT

Voorkomt en geneest
virusziekten en infecties.
Een goedkoop en
afdoend middel dat
eenvoudig toegepast kan
worden:
enige druppels aan het
drinkwater toevoegen
is voldoende.

Populierstraat 121-123
Tel. 070-323930; Den Haag

W. ROUPPE
VAN DER VOORT

BONDSBESTUUR

Voorzitter: A. van Liempd, Dr. Kuiperstr. 10, Breda, Telefoon (01600) 36137.

Secretaris: Joh. M. van Pelt, Vlaardingendijk 331a, Schiedam, Telefoon (010) 26199.

Penningmeester: J. van Splinter, Vijverberg Zuid 44, Bergen op Zoom.

2e Voorzitter: E. Adema, Roggestraat 30, Apeldoorn, Telefoon (05760)-18631.

2e Secretaris: J. J. Krol, Trompsstraat 16, Meppel.

2e Penningmeester: C. E. van Berkai, Vechtastraat 11, Bergen op Zoom, Telefoon (01640) 6314.

Leden: J. Broekhuizen, Karel Doormanstraat 69, Alphen a.d. Rijn, Telefoon (01720)-3823.

W. J. Derksen, Hogelandsingel 70, Enschede, Telefoon (05420)-18137.

J. M. Hoebers, Hoofdstraat 5, Horst, Telefoon (04709)-1264.

W. G. Oonk, Bergweg 37, Lochem, Telefoon (05730)-2107, na 18 uur.

J. C. Vos, Braillestraat 2, Grave, Telefoon (08860)-2978.

Chr. Walraven, Abt. Ludolfweg 136, De Bilt, Telefoon (030)-761208.

E. M. Wessels, Meyenhage 87, Rotterdam 23.

Juridisch adviseur: Mr. L. van Elderen.

BONDSBUREAU N.B.v.V.

Coehoornstraat 40, Bergen op Zoom,
Postbus 74, gironr. 1148324, telefoon (01640) 5007.

Geopend: 8.00-17.30 uur.
Zaterdag gesloten.

LIDMAATSCHAP

Wie als lid van de N.B.v.V. wenst toe te treden, wende zich schriftelijk tot de secretaris van een in zijn plaats van inwoning gevestigde afdeling. Indien in de plaats van inwoning geen afdeling is gevestigd, kan men zich bij het Bonds-bureau als verspreid lid aanmelden. De contributie bedraagt in dit geval f 12,50 per jaar, bij vooruitbetaling te voldoen.

ABONNEMENTEN

Bij vooruitbetaling
Binnenland f 10,— per jaar
Buitenland f 11,— per jaar
Buitenland per luchtpost extra tarief volgens P.T.T.-kosten.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere inlichtingen verkrijgbaar bij het Bonds-bureau van de N.B.v.V.
Kleine annonces, voor afdelingen — leden en abonnees op „Onze Vogels” van zuiver particuliere aard 5 cent per letter met een minimum van f 5,— per advertentie.
Zie voor verdere voorwaarden onder „Vraag en Aanbod”.

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.
De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich.
Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeelten daarvan is verboden.

ONZE VOGELS

Maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

30e jaargang, no. 4, april 1969
oplage 45.000 ex.

Redactie: J. Broekhuizen, Karel Doormanstr. 69, Alphen a.d. Rijn, telefoon (01720) 3823. Chr. Walraven, Abt. Ludolfweg 136, De Bilt, telefoon (030) 761208.

Opgeve abonnement bij het Bonds-bureau, Bergen op Zoom.

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 28 april 1969

INHOUDSOPGAVE

	pag.
Pagodespreeuw	149
De wulp	150
Oranjekeelzanger	151
De bruine kanarie	152
Nieuws uit het dierenpark Wassenaar	153
Lezers schrijven	154
Harzer zangkanaries	156
Larus argentatus	157
Vogellevens in de winterduinen	158
Meelwormenteelt	159
Honinggidsen	160
De elegantparkiet	161
Engelse postuurkanaries	162
Wildzangliefhebbers opgelet	163
Shearwater	164
Rotsmussen	167
Onkruidzaden (beemdgras)	168
De oranjebuik vliegenvanger	168
De japanse blauwe vliegenvanger	170
Spreadpoten bij grasparkieten	170
Decoratieve sierwatervogels	172
Bastaardkweek van putter x goudvink	173
De driekleurglangsspreeuw en bastaardering met de koningsglansspreeuw	176
Paradijswida	177
Ziekte bij kanaries	178
Uitspringertjes	180
Wittek picathartes	181

Voorpagina: Paradijswida, zie artikel op pag. 177.

Ontwerp en druk: Steens NV, boekdruk/offset, postbus 59 — Schiedam — Tel. (010) 260640*.

Pagodespreeuw (Sturnus pagodarum)

J. H. J. Hekkert

Herkomst: India, Ceylon.

Foto: Horst Müller

De PAGODESPREEUW is evenals de Grijskopspreeuw een van de vele Aziatische spreeuwensoorten, die qua hun gedragingen veel overeenkomst hebben met de bij ons voorkomende spreeuwen.

Ze komen overal voor, zowel in het open veld als in de steden en dorpen. Het is dan ook begrijpelijk dat ze hun nesten, die zeer slordig zijn, overal maken en van allerlei soorten materiaal, doch meestal wel zacht van binnen afgewerkt. Gezien de gebieden waar ze voorkomen zijn het dan ook alleseters, die zowel granen, groenvoer, zachte kost zoals fruit, bessen, brood, e.d. nuttigen en het levend voer ook echt niet laten liggen. Het gevolg van het eten van dit voedsel is natuurlijk, dat hun uitwerpselen een zeer scherpe geur hebben en ook veelal dun is. Dit is trouwens ook zo bij de hier voorkomende spreeuwen, die op moeders wasdag nog wel eens verwenst worden en het is ook niet zo gemakkelijk het vuil vlekkeloos weg te spoelen, alhoewel het voor sommige wasmiddelen ook weer geen probleem schijnt te zijn.

In de volière wil de lucht van de uitwerpselen nog wel eens hinderlijk zijn en het is daarom aan te bevelen speciaal aandacht te besteden aan de bodembedekking door deze b.v. in het nachthok te maken van dennennaalden die gemakkelijk regelmatig bijeen geharkt kunnen worden zodat de bodem voortdurend schoon is.

De buitenvolière kan regelmatig omgewerkt worden.

De Pagodespreeuw is niet alleen door zijn uiterlijk een prachtige vogel met zijn lang,harige" kuif die bij deze spreeuw zwart is en bij de grijskopspreeuw prachtig grijs, doch hij wordt ook spoedig erg tam en eet als men zich hier even op toelegt gemakkelijk uit de hand. Hij leert ook spoedig geluiden uit zijn omgeving nabootsen en wat verder nog tot de pluspunten gerekend kunnen worden zijn, zijn verdraagzaamheid tegenover soortgenoten, zijn winterhardheid en willen nog tot broeden overgaan ook.

vervolg op pag. 150

DE WULP

(Numenius arquata.)

Nanne A. Ferbeek

Deze grootste Europese steltloper, die maar even een lengte van 58 cm kan bereiken, is gemakkelijk herkenbaar aan de zeer lange, omlaag gebogen snavel en de opvallende roep. Wie de prachtige, jodelende zang eenmaal heeft gehoord, vergeet deze bruine vogel met donker gestreepte rug nooit meer.

Met afgemeten wiekslag vliegen de vogels na de broedtijd in v-formatie naar het zuiden. Een aantal blijft in ons land overwinteren. Wulpen houden van kustmoerassen, modderige vlakten, heidevelden met moeraspoelen en laag grasland.

De Wulp

Vorig jaar ontdekten we 5 paartjes op een klein heideveld. Zodra broedende wulpen onraad bespeuren sluipen ze van het nest om net als een kievit een eind verder op te stijgen. Zelfs dat opstijgen zagen we niet eens, we konden niet zo voorzichtig naderen, of ze waren er reeds vandoor. Op het heideveld stonden hier en daar groepjes bomen en ook al slopen we via de bosjes, het gaf allemaal niets. Dit duurde zolang tot we in de gaten kregen dat er één vogel de wacht hield. Deze wulp bevond zich een heel eind van de broedplaats maar stond op een verhoging in het terrein en kon zodoende een heel gebied overzien.

Zolang we deze vogel niet ongezien wisten te passeren werd de kolonie van onze komst op de hoogte gesteld.

Later maakten we een schuilhut. Als één van ons alleen naar de hut toe ging, kwamen de vogels ook na uren niet terug. Gingen we nu met drie man naar de hut en gingen twee na enkele ogenblikken weer terug, nu dan waren de vogels een kwartier later allemaal weer op de eieren.

Verder kon men in de schuilhut echt wel eens een beetje lawaai maken b.v. hoesten; de vogels bleven allen op het nest. Ze werden niet door de vogel

op de uitkijkpost gewaarschuwd, die hoorde het natuurlijk niet en zolang die geen alarm maakte, bleef de kleine kolonie heel rustig.

De eieren komen na 26-30 dagen uit en de jonge kuikens verbergen zich zodra ze droog zijn bij onraad direkt tussen de planten. Een aangeboren eigenschap van jonge wulpjes is dat ze hun ouders direkt herkennen en voor alle andere vogels meteen op de vlucht slaan.

Wulpen kunnen vrij oud worden. Enkele jaren geleden bleek een geringde vogel bij terugvangst meer dan 30 jaar oud te zijn.

Blijven in ons land ook wulpen overwinteren, familieleden uit N-Amerika, de Alaska- of Tahiti-wulp overwintert op eilanden in de stille oceaan en maakt een non-stop vlucht van 8000 km over zee.

In Europa kennen we nog de regenwulp en de dunbekwulp. De regenwulp is een geregelde doortrekker, de dunbekwulp is evenwel maar enkele keren in ons land waargenomen.

Literatuur:

W. Earl Godfrey: *The Birds of Canada* Ottawa 1966.
A. Rutgers: *Vogels van Europa*, Deel 1, (uitgeverij Littera Scripta Manet Gorssel Gld.)

Pagodespreeuw

vervolg van pag. 149

Zoals reeds eerder gezegd maken zij een slordig nest tussen de balken of in vrij ruime nestkasten, waarin de vier blauwgroene eieren gelegd worden, die na ongeveer veertien dagen uitkomen.

De jongen worden grotendeels gevoerd met levend- en zacht voer vooral universeel voer en allerlei vruchten. Belangrijk voor de jonge vogels is de spijsvertering en daarom verdient het aanbeveling het levend voer vanuit een zandbak te voeren zodat het zand de malende werking overneemt.

Daar deze vogels prettige eigenschappen bezitten, valt het steeds weer op dat deze vogels weinig in volières te zien zijn. Toch mag ik U aanraden ook hiermede Uw volière eens te sieren.

Kent u de Oranjekeelzanger?

Vermoedelijk zal uw antwoord ontkennend zijn en dat is niet zo verwonderlijk, aangezien in de meeste volières geen „spitsbekjes” als fitissen, tijtjaffen en dergelijke worden gehouden. De oranjekeelzanger, die in zijn stamland Noord-Amerika **Blackburnian warbler** heet, is eveneens zo'n „priemsnebje”, dat een paar maal is gehouden in een volière in Engeland. In Rutgers' zoetjesaan befaamde Encyclopedie komt men dan ook vrijwel geen leden van de „warbler”-familie tegen althans niet in de eerste drie delen. (U weet toch dat er hard gewerkt wordt aan een vierde deel?)

Laat ik beginnen met de oranjekeelzanger aan u voor te stellen: bij het mannetje zijn de kop, wangen en zijanten van de hals opvallend oranje-met-zwart getekend; de bovendelen zijn zwart met grijze lengtestrepen en een grote witte vlek op de vleugels. De staart is overwegend grijs met veel wit in de buitenste pennen. Zeer in het oog lopend zijn de vlammend orangerode keel en borst, waaraan de vogel zijn Nederlandse naam dankt. Het vrouwtje lijkt zeer veel op haar ega, maar bij haar zijn alle tinten aanzienlijk lichter: wat bij mijnheer zwart en oranje is gekleurd, heeft bij het dametje respectievelijk grijs- en geelachtige tinten.

Dat deze zanger wel in een volière is gehouden, blijkt uit het volgende. De vogel dankt namelijk zijn naam aan een Britse dame, mrs. Hugh Blackburn genaamd, in wier collectie zich een exemplaar bevond. Dat was op het laatst van de achttiende eeuw.

Dit zangertje is een van de fraaiste en contrastrendst getekende vogeltjes van Noord-Amerika en iemand, die dit diertje heeft geobserveerd terwijl het in het volle zonlicht zat te jubelen op een hoge, uitstekende tak, zal dit niet spoedig vergeten. Hij zal enthousiast vertellen dat „de vonken als het ware van de keel spatten”!

De broedarealen strekken zich uit over oostelijk Noord-Amerika, vanaf de Hudson Baai zuidwaarts tot in Zuid-Carolina. In het Appalache-gebergte kan men hem aantreffen in eike- en notebomen, maar elders gaat zijn voorkeur uit naar naaldbomen, het liefst de kolossale Canadese dennen. Daar speurt en spiedt hij ijverig naar bijen, vliegen, muggen, lar-

ven, rupsen of wat het ook zijn mag; passeert het een of ander vliegend insect, dan maakt onze zanger op vliegevaardigersmanier even een uitstapje in de lucht, snapt het prooidiertje en strijkt vervolgens weer neer tussen de beschuttende naalden. Het is met recht een „boszanger”, die het het liefst

Oranjekeelzanger

zoekt tussen de takken van de allerhoogste, boven alle andere uitstekende bomen. Daar bouwt hij ook zijn nest, uitstekend verborgen tussen de takken, zover mogelijk aan de buitenkant, zodat het voor viervoetige roofdieren vrijwel niet te benaderen is. Het wordt vervaardigd van fijne takjes en twijgjes, korstmossen en plantenpluis. De vier eitjes zijn wit met bruine vlekjes.

De zang van het „oranjekeeltje” is werkelijk iets aparts: zeer hoog en zeer ijl. Niet zelden eindigt het liedje dermate schril, dat lang niet iedereen bij machte is het te horen.

's Winters trekken deze fraaie diertjes zuidwaarts en zoeken hun heil in Zuid-Amerika, van Venezuela en Colombia tot in Midden-Peru; soms, maar dat behoort tot de uitzonderingen, worden ze gesignaleerd op de Grote Antillen.

Waarom ik dit verhaaltje schreef? Wel, een echte vogelliefhebber — en dat zijn hopelijk alle lezers van Onze Vogels — wil ook wel eens iets weten over andere „pietjes” dan die, welke hij in de volière heeft. Of niet soms?

DE BRUINE KANARIE

Het hart van de kleurkanariëkweker zal voor deze vogel beslist niet sneller gaan kloppen; de oorzaak hiervan is de eenzijdige kleur van de vogel. Hij is dan ook in de volières van de doorsnee kwekers, evenals op de wedstrijden, in mindere mate vertegenwoordigd dan bijv. de bruine met een bijtint en ik denk hierbij onmiddellijk aan de rode bijtint. Ik geef toe dat een bruine vogel met roodfactor, de zogenaamde roodbruine, het in veler ogen beter

Door E. Adema

zal doen dan de gewone bruine. Dit neemt niet weg dat de gewone bruine kanarie, mits goed van kleur en die tevens voldoet aan de overige gestelde eisen, een zware concurrent voor de rest kan betekenen en het zal dan ook niet de eerste keer zijn dat een dergelijke vogel het hoogste aantal punten op een wedstrijd heeft behaald.

Naast de gewone bruine kennen we de bruine met een bepaalde bijtint, waarvan zilver, goud en rood wel de bekendsten zijn. Echter, welke variëteit we ook nemen, we dienen te beseffen dat we met een bruine kanarie te maken hebben en dat de bruine hoofdkleur optima-forma dient te zijn, willen we met een dergelijke vogel succes behalen. De zilver-, goud- of roodfactor mag nog zo mooi zijn, zonder aanwezigheid van de diepe bruinfactor zal hij het niet ver brengen.

Bij alle genoemde variëteiten speelt het bruin een overheersende rol, hetwelk zich het beste laat zien - en daar ook aanwezig **moet** zijn - in de rug. Ideaal wordt beschouwd als het bruin in de rug gaat lijken op de kleur van puur-chocolade. Hoe bruiner de vogel in zijn rugdek is, hoe minder de rugstreping zich laat zien. Het bruin overdekt als het ware de gehele rug met lichtere en donkerder partijen, waardoor de bewuste streping gevormd wordt.

De hierbij geplaatste vogel laat zo'n bruine vogel zien, doch toont tevens aan dat aan het bruin in de rug nog wel het een en ander mankeert. Ten eerste komt de streping veel te duidelijk door; zodat van een gesloten bruin rugdek geen sprake is. Een dergelijke vogel zal op welke wedstrijd dan ook karig met punten bedeeld worden, hoe goed de bijtint ook mag zijn. Het bruin dient dan ook tot in de uiter-

ste puntjes van de veren te zijn doorgekleurd, zowel in vleugel- als staartpenen, zonder een lichte omzoming.

Het bruin moet zo diep mogelijk ontwikkeld zijn, vandaar dat het kweken van bruine vogels dient te geschieden met vogels die de volle ontwikkelingsfactor bezitten, met name de groen- en bruinserie. Agaath en isabel bezitten de ontwikkelingsfactor niet en werken remmend op de volle ontwikkeling van de bruine kleur. Ten aanzien van de streping, die zelfs bij de meest ideale bruine vogel te zien moet zijn, dient gezegd te worden dat deze streping een zeker patroon moet hebben, welk patroon in wezen hetzelfde beeld heeft als bij de overige pigmentvogels - van groen tot isabel - zij het dat deze streping zich bij de een duidelijker zal laten zien dan bij de ander.

In de standaard wordt over de streping gezegd, dat dit een onderbroken streping moet zijn en een te lange streping als fout moet worden gezien. Bekijken we de foto, dan zien we direct dat hier van onderbroken streping bijna geen sprake is. Verder dient de streping niet dik te zijn, maar eerder een fijne streping, waarbij de dikte ervan ongeveer moet overeenkomen met de ruimte er tussen. Ook wat dit aangaat is de vogel op de foto verre van ideaal.

Kwekers, let op Uw zaak, laten we deze mooie kleurvarieteit niet verliezen uit het kleurengamma. Kweek op deze eigenschappen - goed bruin, met daarnaast een mooie volle bijtint - zodat ook de bruine met al zijn soorten een sieraad in Uw kooi of volière en een graag geziene vogel op de wedstrijden zal zijn, die zeker niet zonder enige kans meedingt naar een van de hoogste eretrofeeën.

AVIMEX

Mex. Roodborst Appelvinken, Indische Gele Gorzen, Mex. Pestvogels, Blauwe Bisschoppen, Troupialen, Groene Himalaya Eksters, Blauwe roodsnavel Eksters, Bladvogels in drie soorten, Bulbuls in zes soorten, Raket-staart Drongoes, Blauwe Zang Lijsters, Pitta's, Gele Zwartkuif Bulbuls, Pagoda Merels, Timalies, Brillvogels, Roodzwarte Witkop Lijsters, Zilveroor Nachtegallen, Roodblauwe Vliegenschappers, Zevenstrepen Gorzen, Blauwvleugel Sivas, Wilde Arg. Kanaries, Tangara's Honingvogels, Indigovinken, Konings Wida's, Lazulivinken, Veelkleurenvinken, Argentijnse Rallen, Mex. Blauwgele Gaaien, Regenboogvinken, Soldaten spreeuwen, Baardvogels, Roodbr. Witborst Vinken, Magelaan Sijsjes, Roodrug Ekstertjes, Kardinalen, Gele Naraqua Appelvinken, Mex. Sijsjes, Parkieten, Kakatoes, Papegaaien, Lories en vele andere soorten vogels in voorraad. U weet het, wij zijn HET adres voor de meer zeldzame en aparte vogels. Elke week nieuwe import uit alle werelddelen! Verzending door het gehele land!

Tevens grote sortering kooien, zaden, broedbenodigdheden en een enorme sortering boeken op vogelgebied in de Ned. en Engelse taal!

AVIMEX Import-Export, Violettenstraat 8, (bij de Westerstraat), Amsterdam-C. Tel. (020) 23 93 87.

Geopend elke dag van 9-6 uur.

Zondags gesloten.

NIEUWS UIT HET DIERENPARK WASSENAAR

In dit jaargetijde is er uiteraard weinig nieuws te melden over het dierenpark Wassenaar. Slechts weinig nieuwe soorten werden aan de vogelcollectie toegevoegd terwijl er nog minder broedresultaten te melden zijn.

Voor de Paradijsal ontvingen wij 2 soorten Klarinetvogels, de **bruinrug klarinetvogel** (*Myiadestes obscurus*) afkomstig uit Mexico en de **townsend klarinetvogel** (*Myiadestes townsendi*) welke voorkomt in Alaska, Canada en een groot deel van de U.S.A. Het zijn vrij onaanzienlijk gekleurde vogels welke echter opvallen door hun prachtig gezang, dit is dan ook de reden dat wij deze soorten aan de collectie van de grote openluchtvolière hebben toegevoegd.

Onze toch reeds omvangrijke verzameling toerako's werd wederom uitgebreid met een zeldzame soort namelijk de **Goudkusttoerako** (*Tauraco persa*). Deze toerako deelt een grote zijvolière in de Louise-hal met een reuzentoerako en een witkuiftoerako.

Ook onze lori collectie werd uitgebreid met een zeker vermeldenswaardige soort, de **blauwgestreepte lori** (*Eos reticulata*), wij ontvingen een paartje van deze fraaie vogels. De hoofdkleur van deze soort is rood, de bovenrug heeft fraaie blauwe strepen, de vleugeldekveren zijn zwart evenals de bovenkant van de staartveren. Reeds jaren bezitten wij een exemplaar van de uiterst zeldzame **zwarte lori** (*Chalcopsitta atra*) en de **witrug lori** (*Pseudeos fuscata*), deze zijn echter ondergebracht in een deel van het park wat niet toegankelijk is voor het publiek. Komend voorjaar zullen zij echter worden ondergebracht in de Louise-hal.

De 4 jonge **Hoender- of Ceriopsisganzen** (*Ceriopsis novaehollandiae*) van het vorig jaar zijn voorspoedig opgegroeid. Inmiddels hebben wij op ons broedstation achter het park thans 2 legfels van deze ganzensoort. Zeer verheugd waren wij ook over het feit dat in onze zwarte zwanengroep wederom een wijfje zit te broeden op 5 eieren. Bij de jonge **zwarte zwanen** (*Cygnus atratus*) van eind vorig jaar beginnen hier en daar reeds zwarte veren door te komen.

LEZERS

Schrijven

Onder de kop „Sportvrienden” in Onze Vogels hebben wij voor de derde en laatste maal een waarschuwing gekregen tegen het gebruik van de Vapona-strip. Voor de eerste maal wil ik over het gebruik van deze strip toch een ander geluid laten horen, daar ik de indruk krijg, dat hetgeen er over de strip geschreven is, nogal overtrokken is en dat er een verkeerde voorstelling van het gebruik ervan wordt gegeven.

Aan het eind van het betoog in no 4 van Onze Vogels staat geschreven, dat soms iemand ondoordacht iets snel kan afbreken, ik geloof dat dit hier te snel met de Vapona-strip is gebeurd. Nergens kan ik lezen dat de schrijver zelf enige ervaring met de strip heeft opgedaan. Het is steeds van horen zeggen, bijv. van een kweker die de strip in stukjes knipt en deze in de nesten deponert en van de man, die verklaart dat hij nooit last heeft gehad van de strip, totdat zijn vrouw zei dat zij er een droge keel en schrale lippen van had, toen voelde hij het ook, dan nog een chemicus die onwel was geworden, die had misschien de strip ook wel mee naar bed genomen.

Het wil toch ook niets zeggen, dat er geen opschrift op staat met het woord „vergift” erop en het buiten bereik van kinderen te houden. Als men de Vapona-strip koopt en uitpakt, dan kan elk normaal denkend mens toch wel begrijpen dat men de strip uit kinderhanden moet houden en niet als broodbeleg moet gebruiken. Op alle flessen en bussen, die tegenwoordig in de keukenkasten staan, staat ook niet vermeld dat het vergif is en daar zit toch ook chloor en dergelijke in verwerkt en als er geen wet is, die voorschrijft dat het er wel op moet staan, dan kan men ook niet van wetsontduiking spreken. Nu kan ik ergens ook niet begrijpen dat men deze strippen in de broedtijd gebruikt en dat de vogels dan dronken van het nest komen (tenzij men stukjes strip in de nesten deponert). Deze strippen zijn toch bedoeld om de zo gevaarlijke muggen uit onze vogelverblijven te houden en elke mug, die dood in de vensterbank ligt, kan geen kwaad meer doen. Nu is het zo dat wanneer men in de muggetijd, dat is van ca. half augustus tot eind oktober, de strip ophangt, dat ruim voldoende is, want na 1 au-

gustus heeft practisch geen enkele kweker nog jongen in het nest.

Nu wil ik even uit eigen ervaring spreken. Drie jaar geleden heeft de hapziekte onder mijn vogels ook een ravage aangericht. Twee jaar geleden ben ik ertoe overgegaan om de V-strip in mijn vogelverblijf (5 x 2.70 x 2.50 mtr.) op te hangen en ook nog een strip in een hok van 4 m³, waarin ca. 15 kanaries, dit hok is 's nachts dicht. Dat jaar heb ik van 18 poppen 105 jongen gekweekt en dit jaar van 16 poppen 98 jongen en nooit een dronken vogel gezien. Dit jaar met 8 vogels naar de t.t. en 5 prijzen behaald, waarvan 1 kampioen met bondsprijs en de vermelding van de keurmeester „prachtige kweekvogels”.

Verder wil ik nog een raad geven en wel om de strip niet te gebruiken voor bestrijding van luis. Hiervoor gebruik ik met veel succes „Neoflex”. Men moet er om de 2 à 3 jaar de broedkooien mee verven en elk jaar even de nestkastjes of kuipjes waarin men laat broeden. Men kan er ook het hele vogelverblijf mee verven en men heeft dan een prachtig spierwit hok. Ik gebruik het nu 4 jaar en met mij nog vele andere leden van onze vogelvereniging en er is geen luisje meer te bekennen.

Denk er wel aan, er staat geen „Vergif” op, maar dat is het wel, dus niet aan kinderen geven en niet mengen door het opfokvoer!

Hiermee hoop ik vele leden van dienst geweest te zijn en dit jaar gaat er bij mij weer een strip in de hokken. Verder nog alle respect en achting voor de heer Elderhorst, voor het vele werk dat hij heeft verzet met het bestrijden van de zo gevreesde hapziekte.

L. G. den Bezemer
Gorinchem

Mijne Heren,

Naar aanleiding van het ingezonden stukje in „Onze Vogels” - februari 1969 - geschreven door de heer H. Meek, inzake broedresultaten met Boliviaanse Kardinalen, wil ik mijn ervaring met deze vogels daartegenover stellen, die namelijk geheel anders is. Bij een man-kardinaal die ik 2 jaar in mijn bezit had, zette ik een pop, die vorig jaar Pasen twee eitjes legde. Eén bleek niet bevrucht te zijn, de andere kwam wel uit. De pop werd permanent door de man gedwongen op het nest te blijven; pa kardinaal bleef steeds in de buurt van het nest. Omdat het nest in een volière hing, waar nog meerdere tropische vogels huisden en die uiteraard meelwormen niet versmaden, hing ik een klein plastic schaalpje in de onmiddellijke nabijheid van het nest, waar ik om de twee uur 4 à 6 wormen in legde, die uitsluitend door de man en de popkardinaal genuttigd werden voor de voeding van het jong; de andere vogels kregen geen schijn van kans een wormpje mee te pikken.

Na 12 dagen vloog het jong uit en werd daarna door zijn vader met geweekt brood en universeelvoer gevoerd. Ma-kardinaal was inmiddels weer opnieuw gaan broeden. Uit dit broedsel van 4 eitjes kwamen drie jongen te voorschijn. Ik volgde ook nu weer dezelfde wijze van wormenvoorziening; nu echter 6 à 8 stuks.

Omdat in deze periode moeilijk meelwormen te koop waren en ik in voeding van gedroogde mierenreieren geen heil zie, ging ik over op maden, welke door de kardinalen bepaald niet versmaad werden. Als ik wurmen kon krijgen, gingen deze ook in het schaalpje. De jongen groeiden voorspoedig en op de zevende dag heb ik ze geringd. Als trotse vogelbezitster wilde ik de vogels op de eerstvolgende tentoonstelling inbrengen, als eigen kweek.

Helaas, had ik het maar niet gedaan. De volgende dag lagen alle jongen uit het nest op de grond van de voliëre; nog wel niet dood, doch pa en ma hadden hun kinderen verstoten.

Boltviaanse Kardinaal

Het derde legsel bestond uit drie eieren, waarvan er twee uitkwamen. De eerste drie dagen ging alles goed, doch plotseling had de moeder er geen zin meer in, waarna de vader de taak als opvoeder overnam. Hij hield de jongen warm, doch hield dat niet lang vol. Na 6 dagen waren de jonge vogels dood.

Het jong van het eerste legsel was een pop en kon zich alras zelf helpen; pa stopte haar zelfs zo nu en dan nog een wormpje toe.

Mijn conclusie moet dan ook luiden: mocht ik nog eens jonge kardinalen uit een broedsel krijgen, dan zal ik ze nooit meer ringen. Hoogmoed komt voor de val.

Mevr. C. v.d. Waal-v. Ballegooyen.

Geachte redactie.

Daar ik in „Onze Vogels” nog nimmer iets heb gelezen, over een geslaagde kweek met Rode kardinalen, wilde ik graag over mijn ervaringen met deze toch zo prachtige vogel vertellen.

Het zal een jaar of vijf geleden zijn dat ik mijn eerste Rode kardinaal van iemand cadeau kreeg.

Nu zeg ik altijd met één vogel ben je er niet, dus probeerde ik er een popje bij te kopen, maar dat viel in die tijd nog niet mee, daar deze pas de laatste tijd wat meer worden ingevoerd.

Het jaar daarop lukte het mij echter er een te bemachtigen.

De man die in een goed beplante voliëre huisde toonde onmiddellijk zijn belangstelling. Hij lokte het popje met meelwormen, zette zijn kuif hoog op, spreide zijn staartpennen en liet zich bijna achterover van de takken vallen.

Toch zou ik nog tot volgend voorjaar moeten wachten voor het paar tot broeden kwam. In een flinterstruik werd van lange strohalmen en afgewerkt met fijn touwpluis een nest gebouwd.

Daarna werden de eerste drie eieren gelegd. Na ongeveer 14 dagen lagen er 's morgens drie jongen in het nest, zij waren heel donker van huid, met enkel op hun kopjes wat lichte pluizen.

De oude vogels voerden alleen maar levend voer, dat bestond uit poppen van bosmieren, meelwormen en regenwormen.

De regenwormen werden eerst door de oude vogels met hun snavel netjes in stukjes geknipt en daarna pas aan hun kroost gevoerd. Ondanks alle goede zorgen werden de jongen toch niet ouder dan drie dagen.

Na ongeveer een week begon de pop geholpen door de man aan een nieuw nest. Deze keer werden er twee eieren gelegd die na 13 dagen uitkwamen en voorspoedig opgroeiden.

Ik gaf weer hetzelfde voer als de eerste keer, alleen iets minder meelwormen en inplaats daarvan groene sprinkhanen. Deze keer ging alles goed tot de jongen de 12de dag het nest uitgingen. Vliegen konden ze toen nog niet en ze scharrelden maar zo'n beetje tussen de takken rond.

De nacht daarop begon het te stortregenen en 's morgens vond ik een jong dood op de grond liggen. Het andere jong had zo te zien geen enkel nadeel van de bui ondervonden.

Hij werd terwijl de pop aan een derde legsel begon voorbeeldig door pa gevoerd. Zelf begon hij pas nadat hij al ruim drie weken uit het nest was een beetje mee te eten.

Het laatste nest dat jaar bevatte weer drie eieren die meestal door de pop bebroed werden maar helaas een dag na het uitkomen werden ze door de man aan het eerste jong opgevoerd. Het jong zelf bleek een man te zijn. Verleden jaar heb ik nog eenmaal een jong groot gekregen, dit was een popje. Hopelijk hebben andere liefhebbers iets aan deze gegevens. Met vriendelijke groeten

H. B. van Meurs.

Nu het Tentoonstellingseizoen weer achter de rug is en de tijd aanbreekt dat weer serieus gedacht gaat worden aan het komende kweekseizoen, is het toch wel wenselijk en ook nodig om hier enkele richtlijnen over te schrijven.

Dit is niet alleen voor de beginnende of jonge nog niet ervaren kweker, doch ook voor de reeds oudere kwekers. Bij velen is de selectie reeds verricht andere moeten nog selecteren. Broedparen worden op papier reeds samengesteld en weer verwisseld. Nieuwe vogels voor bloedverversing zijn aangeschaft.

De broedkooien en broedkamer zijn in het najaar goed gereinigd en ontsmet. Het wachten is alleen nog op het witten. Alles is nu luisvrij gemaakt. De poppen hebben de winter goed overleefd. Dus voor velen is de zaak nu dik in orde.

Waar dienen we nu vooral op te letten?

1e. Dat we met gezonde vogels het broeden beginnen, want zieke of gebrekkige poppen zijn ongeschikt om de zware strijd tegemoet te gaan.

Indien ze eieren leggen en ook uitbroeden laten ze de jonge vogels toch doodgaan, omdat ze de kracht niet bezitten om de jonge vogels te voeden. Tevens mag de broedkamer geen apotheek zijn met allerhande potjes en flesjes. Waar gezonde vogels zijn is dit dan ook overbodig. U ziet wel met zieke poppen geen jonge vogels wel tegenslag.

Ook mogen we niet te vroeg beginnen met onze vogels, want dwingen kan men ze niet, de natuur moet het toch doen. De beste tijd om met broeden te starten is de tweede helft van Maart of begin April. Dan zijn de poppen broedrijp, de dagen en nachten niet meer zo koud. Steeds zorgen dat er op de broedkamer een constante temperatuur heerst van ongeveer 20°C. Vermijdt te grote temperatuurverschillen.

Te vroeg beginnen met nog geen broedrijpe poppen of te koud weer geeft onbevuchte eieren en in het uiterste geval weer afsterven van jonge vogels.

Ook hier weer tegenslag, waarvan de poppen dan ten onrechte betiteld worden als slecht, terwijl de schuld bij de kweker zelf ligt. Dus beginnen met gezonde en broedrijpe poppen, zorgen voor voldoende zon, lucht en licht dan kunnen we ook goede resultaten verwachten.

Voor het kweken met onze vogels onderscheiden wij drie methoden, namelijk het paarbroed, de wisselbroed en de vluchtbroed.

Wat verstaan we onder **paarbroed**?

Dat wij een man en pop samen in een broedkooi plaatsen. Deze blijven het hele seizoen bij elkaar. In dit geval kan men makkelijk drie broedsels groot brengen van een paar, omdat de man ook de jongen meevoert met de pop, wat de pop een hoop

J. Ch. Latten

energie bespaart. Mocht het gebeuren dat de pop weer eieren legt voordat de jonge vogels zelfstandig zijn, dan de man met de jonge vogels in een andere kooi plaatsen, de man gaat dan door met voeren van de jongen; totdat deze geheel zelfstandig zijn de man weer terugzetten bij de pop.

Gedraagt de man zich echter niet zoals wij dat van hem mogen verwachten door misdragingen, als pop niet met rust laten, kleine jongen proberen uit het nest te werken, dan moeten wij hem direct verwijderen bij de pop en de pop alleen voor de jongen laten zorgen.

Wisselbroed. Wat verstaan wij onder wisselbroed?

Wij plaatsen twee of drie poppen in een aparte broedkooi, geven nestkastjes en nestmateriaal. Begint één van deze poppen met een nest te maken dan plaatsen wij de man erbij liefst tegen de avond, zien wij dat de man de pop bevliegt nemen wij hem weer weg voor een volgende pop. Heeft de pop na twee of drie dagen haar eerste ei gelegd, dan hoeft deze man niet meer teruggeplaatst te worden bij deze pop want ook de volgende eitjes zijn dan bevrucht. Heeft de pop echter nog niet gelegd dan moeten wij de man weer terugplaatsen. Met de andere poppen handelen wij op dezelfde wijze. Met wisselbroed hebben wij dit voordeel dat wij minder mannen nodig hebben, de jonge mannen hebben meer zangeneheid, dus ook een vluggere zangopleiding.

Zien wij dat een pop de nog niet zelfstandige jongen gaat plukken, is dit een bewijs dat de pop weer broedrijp is. In dit geval moeten wij de jongen in een andere kooi plaatsen doch wel zo, dat de pop de jongen nog kan voeren door een afscheiding van tralies. In de kooi met de jongen plaatsen wij wel een bakje met eivoer en gekneusd zaad. De jongen worden dan vlug zelfstandig. Door de man weer op tijd bij de pop te zetten kan deze dan aan het tweede legsel beginnen.

Vluchtbroed. Wat wordt verstaan onder vluchtbroed?

Wij plaatsen een aantal poppen in de volière of vlucht, hangen het dubbele aantal nestkooitjes op, dus voor iedere pop twee kooitjes en geven dan nestmateriaal, zetten dan een oneven aantal mannen in de vlucht. Dit moeten wij doen omdat anders de mannen elkaar gaan storen met als gevolg onbevruchte eieren. Bij ernstige vechtpartijen, de vechtersbazen verwijderen. Maken meer poppen van een en hetzelfde nest gebruik, verwijdert men de dubbele. Verder kunnen wij niets doen en de zaak dus maar rustig zijn gang laten gaan. De volière met groen beplant heeft een gunstiger effect dan die met nestkastjes, want tussen het groen zoekt iedere vogel zijn eigen plaats en het liefst waar zij niet gestoord worden door anderen.

Voor de kweker zijn de voordelen, hij heeft minder werk, want een zaadbak, een drinkbak en een bak vooreivoer is voldoende.

Nadeel voor de kweker, de afstamming van de jonge vogels is niet bekend of hij moet maar één man met enkele poppen in de volière hebben. Tevens worden vogels in een buitenvolière of vlucht ruwer in hun zang, doordat ze geluiden opvangen van wildzang vogels, dan vogels die in een broedkamer gekweekt worden en vrij zijn van al deze geluiden. Mag deze beknopte uiteenzetting er toe bijdragen tot het welslagen van een succesvol kweekseizoen.

LARUS ARGENTATUS

J. A. Verwey

Machtig is de vlucht van een zilvermeeuw (*Larus argentatus*). Het woord wijst al in die richting; een vogel die aan „zilvergeld“ doet denken. Niet alleen wat de kleur, maar ook wat „vliegen“ betreft. Beide zijn zomaar gevlogen, „foetsie“! Of niet soms?

Foto: J. A. Verwey

Engelse vogelvrienden spreken van Haringmeeuw, maar weten best dat een volwassen zilvermeeuw een alleseter is. Op de Bosplaat van Terschelling zag ik er één een stenen-nestje overgeven.

Hoeveel kuikens van nestvlieders (eider en berg-eend) door zilvermeeuwen worden buitgemaakt is bij benadering niet te schatten.

's Winters zien wij de kolosale blanke wiekelaars ook wel in de binnenlanden, waar zij de vuilnisbelten afazen.

De tweedejaars op dit plaatje mist nog dat fijne blanke aan de borst, het tere meeuweblauw op de vlerken; de snavel is nog niet geheel uitgekleurd en de zo bekende oranje „knop“ ontbreekt er nog aan. Overigens een sierlijke verschijning; majestueus hangend aan de winterwind.

Vogelleven in de winterduinen

Herinnert u zich, dat ik heb gezegd, dat ik ben gaan schrijven over vogelleven in de duinen, omdat een artikel van M. de Jong mij zo aansprak? Nu vind ik het zo maar prettig, dat naast een artikel van mij een boek van M. de Jong wordt besproken (December 1968). In mijn vorige belevenissen heb ik ook vragen ge-

maakt het koud. Dan horen we meestal uitdrukkingen zoals: een dunne wind, schraal, scherp, enz. Ik loop nu op een verharde weg die naar de duinen loopt. Links van mij, achter een hekwerk, zie ik de duinen al. Sommige hoogten zijn begroeid met verschillende soorten struiken, andere toppen vertonen zich als vuilgele, zanderige plekken. Rechts

Kauw
Foto: K. Visser

W. J. Nugten

steld. Misschien antwoordt iemand, dacht ik. Jammer, bijna niemand vindt het nodig om via ons mooi maandblad zijn reacties te tonen. Toch kunt u ook schrijven, dit blijkt uit reacties uit Wassenaar en Vlaardingen. Wassenaar ligt tegen de duinen. Eenvoudig nietwaar? Over het leven in de duinen schrijf ik toch? Alleen wil ik Wassenaar laten zien, dat er ook vogels zijn in duingedeelten, die voor het publiek zijn opengesteld.

Vlaardingen hoop ik ook te kunnen antwoorden. Wel zal ik dan moeten vertellen over vogelleven in de stad. U zult merken, dat de vogels die ik vandaag in de duinen zie, voor het merendeel ook in de stad zijn te zien.

Het is tien uur 's morgens. Veel zin om naar buiten te gaan heb ik niet. 't Is niet zo koud, maar de wind

van de weg bevindt zich bouwland. Het grootste gedeelte ligt nu braak. Enkele stukken zijn met stro afgedekt, voor de bloembollen, vermoed ik.

Ha vrienden, daar vliegt een groep van vijftien à twintig kraaien over mij heen. Hun vlucht is verschillend. De grote vogels vliegen vrijwel rechtlijnig. De kleineren maken een iets levendiger indruk. Ze vliegen sneller en om toch in de groep te blijven verheffen ze zich, en vliegen dan weer iets lager dan de andere vogels. Een twintig meter verder landen ze op een zanderige duintop. Dank jullie wel, vogels, zo kan ik jullie goed bekijken.

De kleinste vogels van de groep zijn kauwen. Hun grootte is ongeveer vijf en dertig centimeter. De kleur is zwart, behalve hun nek, die enigszins grijs is. De ogen lijken mij ook iets lichter dan die van de

grotere vogels. De snavel is vrij kort.

De andere vogels zijn roeken. De lengte zal veertig, vijf en veertig centimeter zijn. Hun kleur is glanzend zwart. Van onder de ogen tot onder de snavel, die nogal lang en puntig is, hebben zij een kale, vuilgrijze plek. De poten van de roek zijn bekleed met veertjes. Het lijkt wel, of ze een wijde kniebroek dragen.

Geluid? O, ja. Maar wat van wie is weet ik zo niet. Ik hoor: „Rjak, ka, ko” en het bekende „kaaa”.

Nu ga ik links af, een smal pad loopt hier door de duinen. Gelukkig kom ik geen mensen tegen. Te koud, denk ik. Waarom gelukkig, geen mensen? In de vrije duinen zien jonge mensen niet graag andere mensen met een verrekijker lopen. „Vogels bekijken? Ja, ja natuurlijk”. Kijk daar eens. Op een tak van een esdoorn staat een kuifleeuwerik. Die herkennen we toch direct? De vogel heeft een flinke, rechtop staande kuif. De bovendelen van het lichaam zijn lichtbruin gevlekt. De borst is vuilwit. De snavel is lang, iets gebogen en slank. De korte staart heeft aan weerszijden een iets lichtere rand. Zijn zang klinkt ongeveer zo: „troie-trie-tu-ie”. 't Klinkt aardig meer niet. Iets verder is een begroeid gedeelte. Ik ga hier even zitten al is het fris. Tussen deze berken en dennen zit ik wel verborgen en uit de wind. Opeens: „Rrrrrrt”, klinkt het. Een specht, denk ik, met behulp van mijn kijker zoek ik de bomen af. Niets hoor. Weer hoor ik de roffel. Bij die do-de berk komt het geluid vandaan. Mezelf iets meer tussen de begroeiing drukkend, richt ik mijn kijker op de berk. Ja, ja, daar zie ik een specht. Lieve help, hoe moet ik zo'n kleurig dier beschrijven?

Mooi, erg mooi. Dat vind ik van alle vogels. Van sommigen zeg je dat nog eens extra, omdat iedere liefhebber weet hoe fleurig ze zijn kunnen. De specht is ongeveer vijf en twintig centimeter groot. Zijn rug is zwart, maar de schouders zijn beiden wit. De staart is rood. De borst en het onderlichaam zijn wit. Ook op de kop zie ik twee witte vlekken. De kruin is helemaal rood. Dit zal wel een jonge vogel zijn, want volwassen mannen hebben alleen een rode vlek in de nek.

Dit is de grote bonte specht.

Nu krijg ik het toch wel koud, hoor! De vogels hebben hier geen last van. Treurig kijken doen ze niet, zolang ze maar gezond zijn.

Op de terugweg zie ik nog enkele merels, een roodborstje en koolmezen. Die zie je tegenwoordig toch ook in de stad? Zal ik de volgende keer iets over „stadsvogels” vertellen?

MEELWORMENTEELT

Er bereiken ons nog al eens vragen over de kweek van meelwormen, we laten hier een methode volgen die door velen wordt toegepast. We maken een kistje van 30 cm hoog, lengte en breedte komt er niet zo op aan b.v. 50 bij 40 cm dikte van het hout ongeveer 1,5 à 2 cm. De kist moet voorzien zijn van een deksel dat gemakkelijk te openen en te sluiten is. In deze deksel komt een opening van $\pm 15 \times 15$ cm hetwelk weer voorzien moet worden van een stukje horregaas.

In twee der zijwanden maken we op een hoogte van 3 cm boven de bodem een opening van 3×5 cm eveneens voorzien van horregaas. Boven in de kist maken we langs de zijkanten een stukje blik, om het uitkruipen der meelwormen te voorkomen.

De inrichting van de kist gebeurt op de volgende wijze. Op de bodem leggen we tot 2 cm boven de gemaakte opening een laagje gehakt tarwestro. Hierover gaat een wollen doek, waarop we een laagje zemelen en wat meel aanbrengen ter dikte van 4 à 5 cm.

Hierover weer een wollen doek, waarop weer eenzelfde laag zemelen en dit alles wordt weer met een wollen lap afgedekt. Op deze laag komt nog een stukje zaklinnen of vloeipapier. Dit laatste dient om te voorkomen, dat de onderlagen vochtig worden, wanneer we hierop wat voer leggen. Hoewel de meelwormen zich voeden met de in de kist aanwezige zemelen, geven we toch zo nu en dan een stukje in water uitgeknepen brood, of wat schraapsel van wortel, aardappel en een stukje sla. Deze enigszins vochtige stoffen worden dus gelegd op het stukje zaklinnen of vloeipapier.

In de aldus gereed gemaakte kist, brengt men een handvol meelwormen en zo men ze heeft ook de torren, waarmee men een ontwikkelingsperiode vooruit is.

De meeltorren leggen in de wollen lapjes de eieren waaruit de meelwormen komen.

Hoewel de eitjes voor het blote oog onzichtbaar zijn, kan men toch wel controleren of er leven in de kist is aan de deinende beweging der massa.

Daar de warmte het proces moet versnellen, plaatsen we de kist niet op de grond maar op een verhoging.

Door te hoge warmte is het echter mogelijk dat er meermijt in de kist komt. Deze is op de volgende wijze te verwijderen.

De kist wordt zo mogelijk een nacht verwarmd, terwijl we over de bovenste laag een witte doek leggen. De meelmijt zal nu in de witte doek kruipen en deze stoppen we in een bak kokend water waardoor de mijt gedood wordt. Het is aan te bevelen voor een week benodigde meelwormen uit de kist te halen en ook elke week het neergelegde voedsel te vernieuwen of aan te vullen.

Het bovenstaande is een methode die goed voldoet.

HONINGGIDSEN

M. de Jong

Hoe langer men de vogelwereld bestudeert en hoe meer men er over leest, des te frapperender „vreemde gevallen” men ontdekt. Neem bijvoorbeeld de honinggidsen, die ook wel honingspeurders, honingwijzers en honingaanwijzers worden genoemd, vogeltjes die in grootte variëren van die van een pimpelmees tot die van een spreeuw. Tussen de mens en deze vogeltjes bestaat een unieke vorm van samenwerking, die men elders zelden tegenkomt. Deze verstandhouding - als ik het zo uit mag drukken - is ontstaan door een bepaalde voedselvoorkeur. Maar hier kom ik later op terug want eerst wil ik iets zeggen over deze diertjes in het algemeen.

De honinggidsen bewonen vrijwel geheel Afrika bezuiden de Sahara, alsmede grote delen van zuidelijk Azië met inbegrip van Malakka, Borneo en Sumatra. Hun wetenschappelijke naam luidt *Indicatoridae*, een bijzonder goed gekozen benaming, want zonder veel moeite zult u er het woord „indicator” in ontdekken, dat zoveel betekent als „aanwijzer” en dit „aanwijzen” is nu juist datgene wat deze vogeltjes plegen te doen.

uit Encyclopedie voor de vogelliefhebber

Honinggidsen voeden zich met insecten, ook bijen, die veelal op echte vliegenvangersmanier in de vlucht worden gesnapt. Verder nuttigen zij diverse poppen en larven, maar echt verzot zijn zij op honing en ... bijenwas! Maar dikwijls is de toegang tot zo'n bijennest te nauw, zodat de vogels er niet bij kunnen en daarom hebben ze hulp nodig. Dit geldt ook als de zwerm een plekje heeft uitgekozen in een holle boom of een termietenest. „Weet” de vogel een nest van bijen, hetgeen gemakkelijk is te constateren door het in en uitvliegen van de insecten, dan vliegt hij naar de een of andere persoon, gaat vlak bij hem zitten, waaiert de lange staart onophoudelijk zo wijd mogelijk uit, beweegt de vleugels op en neer en laat hierbij een snorrende roep horen. Doorgaans weten de inlanders prompt wat van hen wordt verlangd: er wacht hun

honing! Hij volgt de vogel, die een meter of vijf voor hem uitvliegt en komt zo bij het begeerde „zoete voedsel”. De inlander breekt het nest open, haalt de honing er uit en verdwijnt. De honinggids heeft inmiddels op zijn doolie gemak zitten wachten en gaat zich, nu hij bij de raten kan, uitgebreid te goed. De bijen zijn uiteraard „des duivels” en steken er op los, maar de vogel heeft hier blijkbaar geen last van, iets wat te danken is aan zijn taai en bijzonder dikke huid.

Toch is deze handelwijze allerminst verstandelijk en moet zuiver gezien worden als instinctief, waar nog bij komt dat de mens hier alleen maar een plaatsvervanger is, want lang voor de komst van „homo sapiens” deed vriend honinggids dit bij een soort das, de „ratel” zoals hij in Engels sprekende landen wordt genoemd, en die wij kennen als honingdas. Ook deze is verzot op honing, zoals zijn naam trouwens al aangeeft en dit zoogdier, dat nauwelijks groter is dan onze inheemse soort, is in het bezit van bijzonder sterke klauwen en poten, zodat hij gemakkelijk in staat is de ingangen van de bijennesten open te breken. Van lieverlede is er een soort „driemanschap” ontstaan: mens - das - honinggids, daar de mens de „close coöperation” ontdekte tussen vogel en das en later ging de vogel de mens eveneens zien als „hulp”. (Een en ander heeft uiteraard vele jaren gevergd en ik stel het hier wellicht een beetje té simpel.)

Voor zover bekend - maar men weet nog lang niet alles - zijn de meeste, zo niet alle soorten, parasieten, die veel gemeen hebben met onze koekoek. Zij bouwen zelf geen nest maar deponeren hun eieren bij die van spechten, baardvogels en glansspreeuwen. Doorgaans wordt de jonge honinggids het eerst geboren. Bij de geboorte is hij voorzien van naaldscherpe haakjes aan de boven- en ondersnavel, waarmee hij de in het nest liggende eieren doorboort of de rechtmatige kindertjes eenvoudig doodt! Op deze manier kan hij dus alle voedsel voor zich opeisen, iets wat we ook zien bij onze Cuculus canorus, die de eieren of jongen met behulp van zijn holle rug over de nestrand kiepert. Het uitwerpinstant verdwijnt bij onze „vrijbuiters” na vier dagen, bij de jonge honinggidsen vallen de haakjes af na een dag of tien. In de regenwouden van westelijk Afrika leeft de Lierstaart Honingwijzer. Dit vogeltje houdt er een eigenaardige baltsvlucht op na, waarbij hij al vliegend de vreemdste capriolen uithaalt. Tijdens deze buitelingen produceert hij de vreemdste geluiden, die echter niet uit de keel komen, maar worden voortgebracht door de buitenste staartpennen. Dit kunnen we zo'n beetje vergelijken met het „blaten” van onze watersnip, want deze gebruikt immers ook de staart als muziekinstrument?

Voor zover bekend zijn nimmer honinggidsen in volières gehouden; trouwens het lijkt me een hele opgave deze vogels aan de nodige „snavelkost” te helpen en hoe zou men er mee moeten kweken? Maar enfin, men heeft op dit gebied wel meer „wonderen” verricht.

Foto: P. Ramaekers

De Elegant-parkiet

W. J. H. Verstraeten

De Elegant parkiet is een mooie vogel die zijn naam met ere draagt. Bij oppervlakkige beschouwing valt hij sommige kwekers wel wat tegen, maar als men de vogel goed bekijkt moet men toegeven dat hij sierlijk en elegant is. De Splendid en de Turquoise heeft natuurlijk mooiere en opvallender kleuren, maar de Elegant is groter en sterker. Ze kunnen in de winter in een open buitenvolière overwinteren, zonder er nadeel van te ondervinden.

In de winter van 1963 hebben ze bij mij in de buitenvolière 15 tot 18 graden vorst goed doorstaan. Het was of ze totaal geen last van de kou hadden en in het voorjaar waren ze in prima konditie.

Voor de beginnende kweker is het een ideale vogel. Nu de prijs behoorlijk gedaald is, en hij nu in veler bereik is kan ik deze vogel van harte aanbevelen, want het is een zeer betrouwbare broedvogel.

Nog veel betrouwbaarder dan de Turquoise en de Splendid die ook zeer goede broedvogels zijn en die ook zeer vele nakomelingen geven. Drie nesten per jaar zijn beslist geen uitzonderingen.

Het is ook een vogel die men gerust op een tentoonstelling kan zetten. Toen ik in 1962 mijn eerste paartje Elegants kocht waren ze nog zeer moeilijk te krijgen. Daarom moest ik mij tevreden stellen met twee import paren die het eerste en ook het daarop volgende jaar nog niet eens in de broedblokken gingen. Ik heb op het punt gestaan om ze te verkopen, maar ik was zo aan ze gehecht, dat ik ondanks de zeer hoge prijs die er mij toen voor werd geboden niet van kon scheiden. Dit was maar goed ook

want het daaropvolgende jaar brachten deze twee import paren mij 24 jongen groot. Het beste paar legde 16 eitjes die allen bevrucht waren en waarvan ik er 14 groot kreeg. Het tweede paar legde 24 eitjes waarvan 21 waren bevrucht. Hervan kwamen er 13 uit en stierven 3 jongen voor ze uitvlogen. Later zijn er nog enkele verongelukt, hetgeen echter deels aan mijn eigen schuld te wijten was.

Nu moet men niet denken dat men ieder jaar weer opnieuw gemiddeld 12 jongen per paar groot krijgt. Dit zou al te mooi zijn. Maar dat ze zeer vruchtbaar zijn blijkt wel als men de advertenties naleest. Zoals U uit mijn artikeltje kunt lezen, waren er vier à vijf jaar geleden naar schatting een twintig paar Eleganten in ons land. Nu zijn ze aangegroeid tot honderden paren.

Zijn de jongen 8 maanden oud dan zijn ze op volle kleur en ook geslachtsrijp. Hoewel ze bijna allemaal het eerste jaar jongen groot brengen zijn er toch nog altijd die dit om de een of andere reden niet doen. Men kan bij de Elegant gerust nestkontrolle toepassen, dit laten ze gewillig toe. Toch zou ik aanraden geen schuwe vogels te kopen, want daar heeft men altijd last mee. Hoewel de Eleganten ook andere soorten groot brengen doen schuwe vogels dit bijna nooit.

De Elegant die hierbij wordt afgedrukt is een mannetje. De houding kan veel beter. Waarschijnlijk was hij bang voor het kunstlicht. De geslachten zijn zeer moeilijk van elkaar te onderscheiden. De man heeft echter een bredere blauwe band aan het voorhoofd. Ik kijk echter meestal naar de vleugels, de pennen van de poppen zijn donker en bruiner van kleur. Die van de man zijn veel mooier. De Elegant is dus een vogel waarmee men zonder veel risico's mee kan beginnen en die door zijn vele goede eigenschappen veel vreugde geeft. Ik zou ze beslist niet meer willen missen, want lang niet alle vogels kan ik zoveel goeds zeggen.

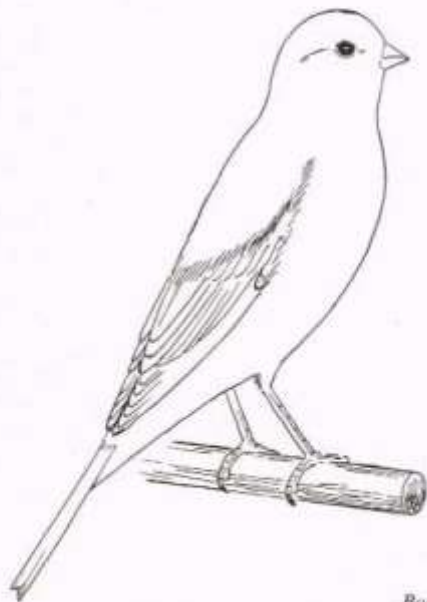
ENGELSE POSTUUR- KANARIES

P.J. Sanders

Wat is het verschil?

Van verschillende bronnen werd gedurende het laatste jaar gevraagd om eens uit te leggen wat eigenlijk het verschil is tussen borders en de norwichkanaries. Schijnbaar is er op het vaste land van West-Europa een verwarring ontstaan en dat zal wel hoofdzakelijk zijn omdat er tot nu toe nog niet genoeg van beide soorten te zien zijn geweest. Een ieder die 'n echte border en 'n echte norwich bij elkaar zet, ook al weet hij helemaal niets van kanaries, kan het verschil heel gemakkelijk zonder bril zien, ook al zou de norwich 'n gladkop zijn.

Omdat deze twee soorten van postuurkanaries nog al schaars zijn in Europa is het nog niet altijd erg gemakkelijk om er een echt paar van te krijgen en daarom gebeurt het dikwijls dat de ene soort wordt gekruist met de andere. Gewoonlijk is het resultaat hiervan een van de volgende drie vogels:

Border

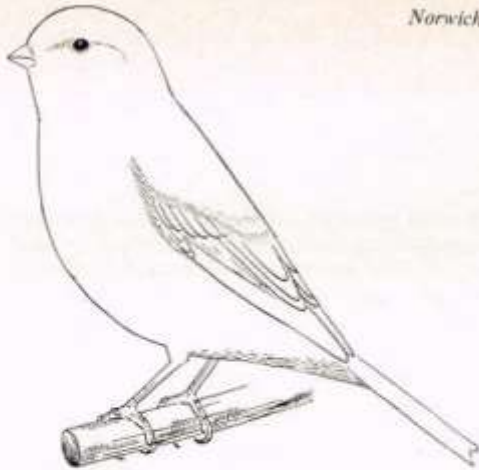
1. Een, die veel op 'n norwich lijkt en als zodanig wordt gekocht of tentoongesteld.

2. Een die er als 'n border uit ziet en ook zo wordt behandeld.

3. Een andere die iets op allebei de ouders lijkt en soms van de hand wordt gedaan als de ene en soms als de andere.

Als u van plan bent om serieus T.T. vogels te kweken, mag U echter in geen geval van deze gekruiste vogels gebruiken, want U kunt er zeker van zijn dat als U dat toch doet het mis zal lopen. Ook al wordt er tien of nog meer generaties mee doorgekweekt, zult u toch nog geen zuiver ras krijgen. Dit jaar in Frankrijk en het vorige jaar in Duitsland op de wereld T.T., werd door de keurmeester aan de schrijver gezegd, dat zijn borders te groot waren en dat eigenlijk als norwich gekeurd zouden moeten worden, ook al zijn ze in Engeland niet overgroot. Een vogel van 14 cm. is niet zo klein als vele schijnen te denken en om mij zelf daarvan te overtuigen, heb ik voor dat ik aan dit artikel begon, 12 van mijn borders opgevangen en ze gemeten van het puntje van de snavel tot het einde van het staartje. Het iets verrassende resultaat was, dat er maar twee over de maat waren, n.l. 14 cm., zeven die 14 cm. dus precies op maat waren en de andere waren iets kleiner.

Om in Nederland keurmeester te worden is zeker niet erg gemakkelijk en de examens die moeten worden gedaan om als keurmeester te slagen maken zeker dat, als de candidaat slaagt hij of zij ook inderdaad vogels kunnen keuren. Tegelijkertijd denk ik dat iedere keurmeester wel accoord met me zal gaan als ik zeg dat het veel gemakkelijker is om die soorten van vogels te keuren waarvan ze er zelf hebben en waarvan er gewoonlijk vele op de T.T. te zien zijn om dat daardoor heel veel ervaring wordt opgedaan. Als er maar heel weinig postuurkanaries te zien zijn duurt het natuurlijk langer, niet alleen voor aspirant keurmeesters, maar ook voor alle liefhebbers om veel ervaring van deze kanaries te krijgen. Het antwoord is zeer eenvoudig: **STUUR UW VOGELS NAAR DE T.T.** Als dat meer wordt gedaan hebben we allemaal 'n betere kans om meer over onze vogels te leren en bovendien zullen er daardoor ook meer liefhebbers komen die met postuurkanaries willen beginnen wat natuurlijk precies is wat we graag willen hebben. We hebben het allemaal wel eens gehoord, of misschien zelf wel gezegd: Die keurmeester heeft 'n bril nodig, of die man weet van keuren niets, maar het is zo goed als nooit waar. Als ze van keuren geen verstand hadden, zouden ze nooit voor keurmeester geslaagd zijn en als ze er met heel veel geluk toch door zouden zijn gekomen, welke kans heel erg klein is, zou het niet lang duren dat ze hun erebaantje weer zouden verliezen, want vogelliefhebbers zullen het er niet mee eens zijn als hun vogels regelmatig onjuist gekeurd worden. Gewoonlijk zijn borders iets goedkoper dan norwichkanaries. Dit is hoofdzakelijk omdat er veel meer borders zijn in de wereld en daardoor zijn die dan ook gemakkelijker

Norwich

verkrijgbaar. Omdat de norwich moeilijk te krijgen is en ook dikwijls minder vruchtbaar is als de andere postuurkanaries, zullen deze wel de redenen zijn waarom dat ze soms met borders gekruist worden. Juist na de tweede wereld oorlog dachten sommige borderliefhebbers in Engeland dat, omdat hun vogels iets aan de kleine kant waren ze dit even vlug konden verbeteren door het gebruik van norwichkanaries, maar helaas, ook al werden de jongen groter, ze waren eigenlijk afschuwelijk vergeleken met de zuivere rassen. Het heeft bijna 20 jaren geduurd voor dat de borders er weer als echte rasvogels uitzagen. Die knoeiers van 1946 hebben ten lange laatste toch wel hun zin gekregen, want de borders zijn nu inderdaad groter, maar hoeveel van die mensen lang genoeg leefden om het resultaat van hun werk te zien weet ik niet. Zelfs nu komt het af en toe nog voor dat als twee goede borders worden gepaard er tussen de jongen een bij is die meer op 'n kleine norwich lijkt dan op een border. Er is 'n machtig groot verschil tussen deze twee vogels. Het eerste waarnaar we kijken is de kop die van een border moet zo rond zijn als 'n knikker met heldere centraal geplaatste ogen en een korte en niet dikke snavel. De norwich daarentegen heeft een veel bredere, grotere en meer platte kop waarin de ogen niet zo goed te zien zijn doordat er zware wenkbrouwen aanwezig zijn. De snavel moet ook kort zijn, maar is in verhouding dikker. Het volgende grote verschil is de nek. Die van een border moet slank zijn, terwijl de andere zo dik moet zijn dat hij zo goed als niet te zien is, d.w.z. dat het er op lijkt alsof de kop zonder nek aan het lichaam vast zit. Het lichaam van de norwich is groter en ook veel dikker. Bovendien zijn er nog twee grote verschillen. n.l. de bevedering, die bij de norwich langer en groffer is en de poten. De poten van de border zijn langer en geven hem daardoor een veel meer rechte houding dan de Norwich. De dijbenen van de border moeten juist zichtbaar zijn, terwijl ze niet te zien zijn bij de norwich. Het is 'n feit, dat als U eenmaal het verschil kent tussen deze vogels, U ze kunt herkennen van 'n afstand van meer dan 50 m. zonder de minste moeite.

Wildzang liefhebbers opgelet

Nu het voorjaar nadert en allerwege de vogelliefhebbers aanstalte maken om hun volière's en kweekkooien weer in de beste staat te brengen willen wij ons nogmaals wenden tot de Nederlandse wildzangliefhebbers.

Niet om nogmaals te betogen dat onze liefhebberij in gevaar is, dat is genoegzaam bekend, maar om een ieder die de wildzangliefhebberij is toegedaan hun medewerking te vragen.

Op de allereerste plaats zouden we een ieder die hiertoe in de gelegenheid is willen verzoeken de kweek van wildzang terhand te nemen. Ook al komt men niet in aanmerking voor z.g. vervoersbewijzen, en dien als de tijd daar is een aanvraag voor vervoersbewijzen in.

Te lang hebben wij degene die de wildzangliefhebberij niet interesseren in de waan gelaten dat wildzang moeilijk te kweken is.

Het is toch zo, dat kwekers van tropische vogels en grote parkieten thans ook vogels in hun volière kweken die voor een tiental jaren terug alleen via de import verkrijgbaar waren. Nemen wij wildzangliefhebbers de moeite en offers van deze liefhebbers ten voorbeeld.

Ook zouden we de medewerking van alle wildzangliefhebbers willen vragen voor het volgende. Meerdere malen werd ons gezegd dat de wildzangliefhebbers maar een kleine minderheid is, of dit zo is, is niet bij benadering vast te stellen. Toch zouden we gaarne eens een inzicht hebben in het aantal liefhebbers, dat zich tot de wildzangliefhebbers rekent, vooral uit het westen, noorden en oosten van ons land.

U kan ons daarbij helpen door slechts een briefkaart te zenden aan de heer S. A. v. Dongen, Schimmelpenninckstr 17 Tilburg.

Geheimhouding wordt door ons verzekerd.

Wildzangliefhebbers naast het werk dat het Bondsbestuur doet zullen wij allen zonder een uitzondering zelf meewerken aan het behoud van onze sport, laat deze oproep niet vergeefs zijn.

Het bestuur van V. V. Tivoli,
voornoemd S. A. v. Dongen, secr.

Shearwater

de meest mysterieuze vogel die ik ooit ontmoette.

Interessant op Skomer zijn de Noordse pijlstormvogels. Overdag blijven ze geheel verborgen en tijdens de broedperiode zit één van de ouders diep in een zelf gegraven hol in de grond het ene ei trouw uit te broeden, terwijl de ander ver op zee op zoek is naar voedsel.

Cees Scholtz

Vogels van Skomer en Puffineiland.

De visgronden liggen niet om het hoekje van de deur, maar in de Golf van Biscaye, zo'n kleine 1000 km. van Skomer verwijderd, voedt hij zich voornamelijk met sardientjes. Het is te begrijpen, dat deze vogels onmogelijk dezelfde dag (of liever gezegd die nacht) weer terug kunnen zijn. Door ringonderzoek, dat door Mr. Lockley is gedaan, is bewezen, dat zij vier tot zeven dagen van huis wegblijven.

Wanneer de nacht gevallen is, komen zij naar hun nesten. Op de grond zijn deze vogels totaal weerloos. Ook zij rusten met het hele loopbeen op de bodem, zodat zij zich niet snel uit de voeten kunnen maken. Alleen vanaf een verhoginkje kunnen zij de lucht in komen. Het is te begrijpen, dat voor zo'n gemakkelijke bult heel wat roofgespuis op de loer ligt. De meeuwen zijn hun grootste vijanden. Op andere eilanden hebben de ratten dusdanig onder hen huisgehouden, dat er geen enkele pijlstormvogel meer tot broeden kan komen. Iedere nacht weerklinkt het wonderlijke, kirrende, juichende geluid van de „shearwaters“, zoals de Engelsen deze vogel noemen. Die eerste nacht, die wij er op een ruïneboerderij doorbrachten, hoorden wij ze. Het was al middernacht, de maan stond vol aan de hemel. Het geluid van de arriverende vogels werd steeds sterker. Eerst tegen twee uur 's nachts raakte de maan door grote wolkenflarden verduisterd en daalden zij uit de lucht neer.

Toen trokken wij met sterke zaklantaarns de duisternis in. Dat schouwspel zal ik niet gauw vergeten, zo mystiek en ondoorgrondelijk is het mysterie van de pijlstormvogel. Wij behoefden niet lang te zoeken. Overal zaten de pijlstormvogels, tussen de rotsblokken en koningsvarens en tussen de blauwe bellen. Hun kirrende geluidjes werden door de thuiszittende holbewoners geestdriftig beantwoord.

Eenmaal gevangen in het schijnsel van de zaklantaarn lieten zij zich (uiteraard onder hevig protest) pakken. Wanneer de nacht niet aardedonker wordt, zal geen pijlstormvogel het in zijn kop halen naar beneden te komen. Een overtuigend bewijs leverde ons een grote mantelmeeuw, die een nest had aan de rand van een rots bij Bull - Neck. In het nest lagen twee pasgeboren jongen. Uit het derde ei kon ieder moment nieuw leven worden geboren. Zijn aanwezigheid kondigde hij reeds aan met een aanhoudend gepiep. De avond tevoren hadden wij de schuilhut erbij gezet. Het duurde geruime tijd, voor de oude vogel bij het nest neerstreek. Er gebeurde betrekkelijk weinig, totdat de partner landde. Niet ver van het nest stond hij zeer onsmakelijk te kokhalzen en uit zijn krop verscheen een complete kaalgeplukte vogelbout. Hij hakte en kneedde het boutje met zijn snavel langdurig. Daarna slokte hij het hele geval weer begerig naar binnen. Ver-

Zwaar bepakt balanceert Jo over de glibberige rotsen terug naar Skomer. Foto: Cees Scholtz

volgens vond de aflossing plaats. Het oudste jong kroop onder de veren van pa of ma vandaan- het verschil tussen beide sexen is voor ons moeilijk te zien. Zo jong als hij was, richtte benjamin al zijn aandacht op de rode vlek van de snavel van de oude vogel. Daar kwam de vogelbout voor de tweede maal naar buiten. Het jong kreeg er slechts mini-

Kittiwake, noemen de Engelsen dit gezellige meeuwtje. Als U goed luistert hoort U het hem steeds roepen. In het Nederlands Drieteenmeeuw. Er bestaat een grammofoonplaat met zijn stem en vele andere vogelgeluiden van de zeevogels van Skimer. Bij het horen krijgt U heimwee naar dit vogelparadijs.

scuul kleine stukjes van. Na de maaltijd vlijde het kleine ding zich prinsheerlijk aan de borst van de oude vogel en deed zijn indigestieslaapje. Zes uur lang zaten wij opgevouwen in de schuilhut. Toen wij er eindelijk uitkropen en de resten van de maaltijd van de grote mantelmeeuw aan een nadere inspectie onderwierpen, bleek dit- U raadde dit al- een pijlstormvogel te zijn.

Ook onze magen begonnen te knorren. Daarom klommen wij weer naar boven en liepen langs Garland Stone, waar doorgaans de „grey seals” (grijze zeehonden) speels door het ruwe zeewater darteren, naar onze ruïne boerderij. Daar wachtte ons een verrassing. Een Amerikaanse student, die onder leiding van prof.dr. Tinbergen, de wereldberoemde bioloog, verbonden aan de universiteit van Oxford, studeerde, had voor ons een paar flinke vissen gevangen. Een welkome afwisseling op het menu van erwten-en groentensoep. Een Engelse studente deed er een onderzoek naar de gedragingen van de kleine mantelmeeuw en de drieteenmeeuw. De Amerikaan richtte zijn aandacht op de raven en alpenkraaien. Moeilijke vogels, die zich slechts lieten benaderen met sterke kijkers. Een paartje raven had in het vroege voorjaar tegen de steile rotsen bij Pig stone zijn jongen groot ge-

bracht. Tevens een bij uitstek geschikte plaats voor alken en zeekoeten om ze van dichtbij te fotograferen.

De beste tijd was 's morgens vroeg. Een gevaarlijke klimpartij wachtte ons. Het vereiste zeker enige alpinistische scholing om naar beneden af te dalen en die techniek beheerste geen van ons. Een tweede maal hebben wij ons niet aan dit huzarenstukje gewaagd. Eenmaal op de plek aangekomen, dachten wij niet aan de weg terug. Na enige halsbrekende toeren zaten wij op een overhangende rotsparthij met een vorstelijk uitzicht op broedende drieteenmeeuwjes, alken en zeekoeten. Op nog geen twee meter zat een zeekoet trouw zijn ei te bebroeden. Een wonderlijke cacafonie van geluiden steeg op van de rotswand met zijn honderden vogels. De kittiwake's met hun hoge sopraangeluiden voerden de boventoon met daartussendoor de brombeergeluiden van de zeekoeten. Het was er een onbeschrijfelijk tumult van af en aan vliegende vogels. Het is me een raadsel, dat in dat geharrewar nog iets van het broeden terecht komt. Meer dan 30 dagen wordt het ei door beide echtgenoten verwarmd. De eieren van de zeekoet liggen zonder enige vorm van nest op de kale rotsbodem op uiterst smalle richeltjes. Moeder Natuur heeft ook

Alken vertonen in hun kledij veel gelijkenis op eerbiedwaardige nonnen. Alleen onze Alken brommen als bieren. Op moeilijke plaatsen in de rotswand hebben zij hun ene ei verborgen.

voor het weggrollen van de eieren een oplossing gevonden. Het ei is bijzonder lang van vorm en mocht het aan de rol gaan, dan beschrijft het een korte boog. Als het jong geboren is, is het vrij hulpeloos. De warmtecirculatie werkt nog zeer gebrekkig. Indien de ouders het diertje in de eerste levensdagen niet verwarmen dan raakt het kleine ding in een toestand van schijndood. De hartslag neemt af met alle symptomen daaraan verbonden. Komt de oude vogel na een dag of drie terug, dan krijgt het jong spoedig zijn vitaliteit terug. Drie weken blijven zij trouw op die smalle rotsrichel op voer van de ouden wachten. Dan op een dag blijven de verzorgers in zee en roepen brommend naar de jongen, die hongerig piepen. Volgroeid zijn ze op dat tijdstip nog niet. Van hun vleugels kunnen zij geen gebruik maken. Plotseling verstomd als bij toverslag het gepiep, om zodoende hun aanwezigheid niet te verraden aan de roofzucht der meeuwen en dan storten zij zich in zee. Soms vanaf een hoogte van 50 à 60 meter. Eenmaal in zee zijn het de ouders die hun de nodige bescherming geven.

De jonge velduil die imponerend blaast als een wilde kat. Foto: Cees Scholtz.

Tegen zo'n rotswand met al die vogels kom je ogen tekort. Jo van Dijk raakte zo in extase dat hij op een gegeven moment geheel vergat dat hij zelf 60 meter boven de zee op een smal rotsplateau stond. Het ene 16 mm. kleurenfilmpje na het andere rolde door zijn filmcamera.

De terugtocht bleek niet eenvoudig. Boven ons cirkelden de raven en bij Wick kraaiden de alpenkraaien welluidend. Met holle vleugelslag zoetde

een velduil over ons heen. Er huisden vier paartjes op het eiland. Aan het geluid bemerkten wij, dat wij in de buurt van een jong waren. En warempel daar zat zo'n potsierlijke klant voor een hol van een pijlstormvogel. Hij blies als een wilde kat, maar liet zich toch gewillig op de gevoelige plaat zetten, terwijl de ouden van boven op een rotsblok de hele zaak zenuwachtig gadesloegen. En passant zaten wij in de schuilhut bij een scholekster, waarvan de eieren op uitkomen stonden. Tussen de rotsen scharrelde een paartje oeverpiepers, op zoek naar nestmateriaal voor hun toekomstige woning.

Zo verstreek de tijd op het eiland, waar inmiddels een Amerikaanse filmploeg was aangekomen om een documentaire over Mr. Lockley te maken, de schrijver van de boeken Puffin en shearwater. De dag brak aan, dat wij het eiland Skomer gingen verlaten. Het slechte weer dwong ons echter langer te blijven. De dag daarop bleek de mist roet in het eten te gooien en de hoge zee was aanleiding voor Alfred de bootsman van zijn dienstregeling af te wijken. Veel later dan wij van plan waren vertrokken wij naar Anglesey in het Noorden van Wales. Toeristisch is het landschap bijzonder mooi. In sommige opzichten doet het aan het berglandschap van midden-Europa denken. De volgende dag gingen we op zoek naar een fotozaak in Bangor, waar de eigenaar ons alle medewerking verleende voor een verblijf op het Puffin-eiland. De vergunning leverde geen moeilijkheid op, alleen de boot, die ons naar het eiland zou brengen, had heel wat meer voeten in de aarde.

De mannen uit Beaumaris waren uiterst vriendelijk maar dachten er eenvoudig niet aan buitengaats te gaan. Het was te gevaarlijk. Dat bleek trouwens later op de dag door het uitvaren van de reddingsboot voor een in nood verkerend vissersvaartuig.

Die nacht sliepen wij op het landgoed van een klooster. Met de wind was ook de regen gekomen en ons optimisme kreeg een gevoelige knauw. Toen wij wakker werden, daalde een vieze motregen neer. Een geluk, de storm was gaan liggen. Wij spoedden ons naar de haven van Beaumaris. De tweekoppige bemanning, die wij voor onze escapade gescharterd hadden- overigens tegen een flinke prijs- voelde er echter nog weinig voor uit te varen. Eerst na veel aandringen maakten zij de boot in orde en een uur na ons vertrek landden wij op Puffin eiland, bewoond door tienduizenden zilvermeeuwen die zo nerveus deden, dat zij enkele meters achter ons neerstreken en (wat minder aangenaam was) door hun zenuwachtigheid ons besprenkelden met hun uitwerpselen.

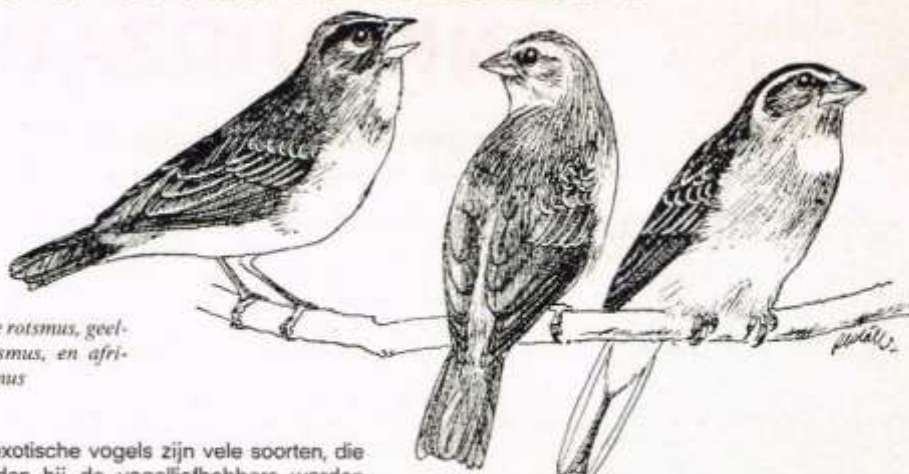
Het noordelijk deel van het eiland was het meest interessante. Langs de kliffen weer alken en zeekoeten en papegaaiduikers. Hier zaten rijen kuifalscholvers op ver uitgeschoven rotsblokken in zee.

Als gemzen sprongen wij van het ene rotsblok op het andere om bij de nesten te komen. De vogels toonden zich helemaal niet schuw. Toen de zon onderging, kwam de boot ons halen. De koek was op ...

ROTSMUSSEN

Door Robin L. Restall

v.l.n.r. Kleine rotsmus, geelgeklepte rotsmus, en afrikaanse rotsmus

Onder de exotische vogels zijn vele soorten, die slechts zelden bij de vogelliefhebbers worden aangetroffen. Hiertoehoren zeker de rotsmussen. Hoewel ze af en toe wel worden aangeboden tegen redelijke prijzen, worden ze dan toch niet veel gekocht, omdat men de vogels niet kent. Daarom dat wij in dit artikel aandacht zullen besteden aan deze Afrikaanse mussen.

DE AFRIKAANSE ROTSMUS (*Petronia superciliosa*) komt voor in Zuid-Afrika, noordelijk tot Angola en Tanganyika, waar ze in hoofdzaak niet te dichte bosgebieden bewonen. Ze houden zich het meest op in de bomen, waar ze insecten zoeken; op de grond houden ze zich weinig op. Het zijn vrij grote vogels (18 à 20 cm.) en het verschil tussen man en pop is niet te zien.

De bovenzijde is donkerbruin met zwarte strepen, de slagpennen zijn donkerder. De vleugeldekveren hebben geelwitte punten, de onderzijde is grijswit met een kleine gele vlek op de keel. Over het oog loopt een brede geelachtige streep. Jonge vogels hebben een warmere bruine kleur en missen de gele keelvlek. Ze hebben een prettige zang, zodat ze alleen daarom al een leuke aanvulling zijn voor een volière met een gemengde collectie vogels.

DE GEELGEVLEKTE ROTSMUS (*P. xanthosterna*) is een kleinere vogel (ca. 16 cm.), die veel op de voorgaande soort lijkt. Hij mist echter de zwarte strepen op de rug en de oogstreep is veel bleker. De pop is gemakkelijker te onderscheiden van de man; ze is wat kleiner en de gele keelvlek is minder sprekend. Jonge vogels zien er vrijwel hetzelfde uit als die van de Afrikaanse rotsmus, ze missen echter de holdere oogstreep. Deze soort is afkomstig uit Oost-Afrika, waar ze voorkomen in Eritrea, Abessinië, Somaliland en Noord Kenia. Ook dit is een bosvogel, die in de bladeren naar insecten zoekt, op dezelfde wijze als mezen dat doen. Er zijn 3 ondersoorten.

DE KLEINE ROTSMUS (*P. dentata*) is de kleinste van de 3 soorten (13 à 15 cm.) Hij komt voor in West-Afrika van Senegal tot Eritrea. De bovenkop is grijs en de oogstreep is roestbruin. De rug en vleugels zijn roestbruin en de gele keelvlek kleiner en bleker dan bij de geelgeklepte rotsmus. De snavel is zwart in de broedtijd, maar daarbuiten hoornkleurig. De pop is bruin op de bovenkop en de rug, de oogstreep is lichtgeel en de snavel hoornkleurig. Jonge vogels lijken veel op volwassen poppen, maar hebben een zeer kleine keelvlek.

Kleine rotsmussen tsjirpen bijna de hele dag, zoals onze inlandse mussen ook doen, en hebben een leuke zang.

In de natuur nestelen rotsmussen in gaten, in dode takken of achter wat losse schors, soms gebruiken ze ook wel oude nesten van spechten of baardvogels.

Het nest heeft een kom van gras, haren en veren, waarin 3 eitjes worden gelegd. In een beplante volière zullen rotsmussen zeker tot broeden komen en het beste kan men gesloten en half open nestkastjes als nestgelegenheid geven.

Rotsmussen voeden zich met zaden en insecten en het is zeer onwaarschijnlijk dat ze de jongen met enkel zaden zullen grootbrengen.

Pas ingevoerde vogels moeten veel trosgierst, graszaden en muur hebben. Verder krijgen ze een tropisch zaadmengsel, aangevuld met kanariezaad. Om ze in goede conditie te houden moeten ze regelmatig levend voedsel hebben. Ook kan men proberen de vogels aan fijn universeelvoer te wennen.

Het zijn harde vogels die, als ze goed geacclimatiseerd zijn, het gehele jaar in de buitenvolière (met nachthok) kunnen verblijven.

BEEMDGRAS
(Poa spec.)

ONKRUIDZADEN

(foto uit Vogelfutterplanten, Verlag Jacog Hélène)

Naast de alom bekende vogelmuur zijn halfrijpe graszaden wellicht het beste voedsel, dat we als onkruidzaad aan onze vogels kunnen geven, te meer daar er maar weinig vogels zijn, die de zaden niet eten.

Vanaf half of eind maart hebben we reeds de beschikking over de halfrijpe zaden. Beemdgras wordt vrijwel overal aangetroffen, de zaden zijn zeer vitaminerijk en daarom van groot belang voor de gezondheid van onze vogels.

Het beste kan men enkele bossen gras plukken en deze dan in de volière ophangen of op de bodem leggen. Voor vele vogels in het wild, zowel inlandse als exotische vogels, vormen graszaden het hoofdvoedsel. Zo schrijft Dr. Immelman, dat in Zuid-West-Australië de zebravinken hoofdzakelijk leven van het daar groeiende eenjarige beemdgras. Het zijn dus niet alleen onze wildzangvogels, voor wie beemdgras zo goed is, ook kanaries eten het graag, evenals vele exoten, met name zebravinken, vuurvinkjes, rode amaranten, paapjes, wida's, kwartels en vele andere en cersamadines brengen er zelfs hun jongen mee groot.

Ook door grasparkieten, rosella's en valkparkieten, om er enkele te noemen, worden de zaden van beemdgras graag gegeten.

De Oranjebuik vliegenvanger

(Niltava sundara)

N. Jansen

Sinds enige tijd bevindt zich in mijn collectie vogels, die bestaat uit brillenvogels, suikerdiefjes, blauwe honingzuigers en zwartkop pitpits, een paartje oranjebuik vliegenvangers. Deze vogels kocht ik van een importeur, die ze pas enige dagen in huis had. Daar ik ze bijzonder mooi vond en ze naar mijn mening slechts zelden worden ingevoerd, moest en zou ik een paartje hebben. Al mijn opgespaarde zakgeld werd op tafel gelegd en ik had net genoeg geld om ze te kopen. Blij ging ik met mijn kostbaar bezit naar huis om mijn trots in de volière los te laten. Het hele huisgezin was een en al bewondering. Maar ach wat heb ik in angst gezeten, want reeds de volgende dag zaten man en pop om het hardst te happen en ik dacht „dit is het einde“. Gelukkig heeft het maar een paar dagen geduurd en nu zitten ze er prachtig bij.

Ik zal trachten de vogels te beschrijven: de man heeft een glanzend kobaltblauwe bovenkop en stuit en vlekken aan beide kanten van de nek. De

achternek, rug en staart zijn donker violet; het voorhoofd, het gezicht, de oorstreek, zijkanten van de nek en de keel zijn fluweelzwart; de schouders zijn violetblauw; de dekveren en kleine slagpennen zijn zwart met violetblauwe buitenvlaggen, de grote slagpennen donkerbruin met donkerblauwe vlaggen; de borst en kuif zijn diep kastanje roodbruin, naar de anaalstreek toe lichter wordend.

De pop is olijfbraun op de bovendelen, met een kastanje-bruine staart. Aan beide kanten van de nek heeft ze een saffierblauwe vlek, die verborgen blijft zolang de kop ingetrokken is. De onderkant is meer olijfbraun aan de kin en heel wat lichter en met een sikkelvormige vlek op de keel. De ogen zijn donkerbruin, de snavel en poten zijn zwartachtig bruin. Ze zijn ongeveer 16 cm. lang en ze leven in het Himalaya gebergte. Ze eten universeelvoer, maden en meelwormen, plus allerlei insecten, ook drinken ze wel van de honingdrank, welke voor de andere vogels aanwezig is. Ze houden zich meestal laag bij de grond op en zitten op een boomstronk te kijken

of er zich iets van hun gading op de grond bevindt. Zodra er iets beweegt, springen ze er boven op en schrokken het naar binnen.

Man en pop willen nu nog niets van elkaar weten, ze zitten zover mogelijk van elkaar, maar ik hoop dat het een goed paar wordt en er misschien ook nog jongen van komen. Ik zou graag willen weten

of er lezers zijn, die deze of andere soorten honing- en insecten etende vogels in hun bezit hebben; misschien kunnen wij dan onze ervaringen uitwisselen en bij elkaar komen kijken. In mijn vereniging zijn nog 2 sportvrienden die deze vogels houden en wij willen graag contacten hebben met andere liefhebbers.

De Japanse blauwe vliegenvanger

Door Chr. Walraven

Op de kleurplaat hiernaast staan een tweetal minder bekende insektenetende vogels afgebeeld. De onderste vogel — de oranjebuik vliegenvanger — wordt nog wel eens ingevoerd, zij het dan ook niet vaak.

In het voorstaande artikel heeft de heer Jansen uit Amsterdam het een en ander over deze vogels verteld, moeilijker is het echter om iets aan de weet te komen over de ervaringen met de Japanse blauwe vliegenvanger (*Muscicapula cyanoula cyanomelana*), want ze worden slechts bij grote uitzondering geïmporteerd en vaak zijn de vogels dan nog in zo'n slechte conditie, dat er maar een enkeling in leven blijft.

Volgens Rutgers (*Encyclopedie voor de vogelliefhebber*) werden ze in 1885 voor het eerst ingevoerd in Duitsland.

De Japanse blauwe vliegenvanger is een trekvogel, die in Japan broedt, maar de wintermaanden in Zuid-Oost-Azië doorbrengt. De zang van deze mooie vogel is zeker de moeite waard en is zeer afwisselend, bovendien schijnen ze soms de zang van andere vogels over te nemen, iets dat ook bekend is van o.a. de schamalijsster.

Het voedsel bestaat uit universeelvoer, levend voedsel, klein gesneden vruchten, geweeakt oud brood besmeerd met kwark en bestrooid met wat suiker, verder nog een of twee keer per week wat fijn geschaafd rood vlees. In een goed beplante volière zullen de vogels zelf aardig wat insecten vangen. Een volière is trouwens de beste verblijfplaats voor deze vogels. Het zijn levendige vogels, die een flinke ruimte nodig hebben, bovendien komen hun prachtige kleuren pas volledig tot hun recht wanneer ze van de zon zitten te genieten.

Pas ingevoerde vogels zijn vaak in een slechte conditie en het is dan ook beter om ze enige tijd in een ruime kooi binnenshuis te houden totdat ze zich weer hersteld hebben.

Voor een goed verenpakje is het noodzakelijk dat ze regelmatig kunnen baden; worden ze in een kooi gehouden, die geen gelegenheid biedt tot baden, dan moeten ze met een fijne verstuiver regelmatig bespoten worden.

Het is niet aan te raden om meerdere paren vliegenvangers bij elkaar te houden, daar ze tegenover soortgenoten vaak erg vechtlustig zijn.

170

Spread-

A. Willemsen.

In zijn boek „Handleiding voor de Grasparkietenkweker” stelt de heer W. Beckman dat het verschijnsel „spreadpoten” te wijten zou zijn aan een verslappening van de spieren die de poten op de juiste plaats moeten houden.

Sedert medio 1968 sta ik omtrent deze materie schriftelijk in contact met de heer Beckman, voor wiens boek ik overigens bijzonder grote waardering heb.

In tegenstelling tot hetgeen de heer Beckman vermoedt, ben ik n.l. van mening dat de door hem genoemde oorzaak van het verschijnsel „spreadpoten” geenszins een kwestie is van de een of andere spierverslappening.

Min of meer toevallig kwam ik tijdens het vorige kweekseizoen tot een heel andere hypothese.

Een productief parkieten echtpaar had het op een gegeven moment tot een legsel van zeven eieren gebracht. Aangezien ik van mening ben dat het maximum toelaatbare aantal eieren per legsel niet boven de vijf mag uitgaan, heb ik twee eieren van dit legsel (L 1) overlegd in een blok waarin het legsel tot drie beperkt was gebleven (L 2).

Alle tien eieren kwamen zonder uitzondering uit en de eerste dagen ging alles naar wens. Totdat ik constateerde dat de eerste jongen afkomstig van legsel 1 duidelijke verschijnselen van spreadpoten gingen vertonen. Met de jongen uit legsel 2, dus inclusief de twee uit legsel 1 naar legsel 2 overgebrachte eieren, ging alles volkomen naar wens en van spreadpoten was geen sprake.

Nadat ik er zeker van was dat alle vijf vogels uit legsel 1 tot misvorming gedoemd waren heb ik de drie jongste exemplaren in andere blokken overgebracht, waarin zij, zij het gedeeltelijk, van hun ongemak herstelden. De eerst uitgekomen twee jongen waren dermate gedeformeerd dat herstel uitgesloten was, zodat mij niets anders overbleef dan deze vogels uit hun lijden te verlossen.

De twee vogels afkomstig uit de twee eieren die ik van legsel 1 naar legsel 2 had overgelegd, ontwikkelden zich tot kerngezonde parkieten die geen enkele lichamelijke deformatie vertoonden.

Vervolgens bracht ik uit twee verschillende legsels 4 eieren over naar het nestblok waaruit de jongen met spreadpoten uit de voorgaande ronde waren

Ussel

De

poten bij Grasparkieten

voortgesproten, terwijl ik 4 eieren (van de zes) uit dit beruchte blok verdeelde over de twee „gezonde” legsels.

Resultaat: het beruchte nestblok produceerde 6 jongen met spreidpoten, terwijl uit de overige nestblokken zonder uitzondering, uitsluitend gezonde jongen tevoorschijn kwamen.

Deze ervaringen deden mij tot de konklusie komen dat hier geen sprake kon zijn van een of ander aangeboren organisch defect, doch dat het euvel veel eerder toegeschreven moest worden aan een mechanische invloed van buitenaf op de jongen uitge oefend.

De stap tot de hypothese, dat de pop verantwoordelijk gesteld diende te worden voor de misvorming van haar jongen, lag toen vrij voor de hand. Reeds eerder had ik gekonstateerd dat de

betreffende pop met geen mogelijkheid van het nest te krijgen was en ook zeer diep op de eieren en jongen zat.

Ik ben dan ook van mening dat het verschijnsel spreidpoten veroorzaakt wordt doordat de pop haar jongen plat zit, waardoor de groei naar boven dusdanig wordt belemmerd dat het jong in de breedte uitgroeit en van bovenaf door het gewicht van de pop finaal wordt platgedrukt. Ik heb mijn ervaring, met de nodige schuchterheid, aan de heer Beckman voorgelegd. Zijn antwoord was voor mij een volkomen verrassing.

Hij schreef mij letterlijk: Uw benadering van het probleem spreidpoten is door haar eenvoud zeer verrassend. Zo verrassend dat ik mijzelf haast verwijt dit probleem niet vanuit dit gezichtspunt te hebben benaderd. Uw uitgangspunt lijkt mij zeer reeël.

Steekhoudende argumenten om uw hypothese te weerleggen kan ik niet aanvoeren. Gaarne zal ik van uw verdere experimenten vernemen en deze eventueel in de derde druk van mijn boek verwerken.

Het spreekt vanzelf dat ik met dit commentaar bijzonder verguld was en gezien het verzoek van de heer Beckman om mijn experimenten voort te zetten, heb ik ofschoon het niet mijn bedoeling was, een derde ronde eraan vastgeknoopt. De resultaten van deze derde ronde bevestigden ten volle mijn ervaringen opgedaan in de ronden 1 en 2. Het was mijn bedoeling om dit jaar verder te experimenteren, doch helaas is de betreffende pop gestorven.

Ik kan mij echter voorstellen dat de heer Beckman, evenals ikzelf trouwens, moeilijk genoeg kan nemen met ervaringen opgedaan met een enkele pop. Teneinde tot een wat uitgebreider feitenmateriaal te komen zou ik het zeer op prijs stellen van mijn Goudse en landelijke collega grasparkietenkwekers te vernemen welke hun ervaring met het fenomeen „spreidpoten” zijn. Voor een pop wier jongen dit verschijnsel vertonen houd ik mij gaarne aanbevolen.

Zo ziet u weer dat zelfs een zo doorgekauwd en afgegrazen gebied als de kweek van grasparkieten toch nog facetten kent waaromtrent nog weinig bekend is.

Juist deze verrassende elementen maken onze hobby zo boeiend.

Foto: Okapia

Decoratieve Sierwatervogels

door R. R. P. van der Mark.

ZWARTE ZWANEN

Niet alleen het Noordelijk Halfrond is door de natuur begiftigd met enkele Koningen van het Water, doch ook beneden de evenaar treffen we soortgenoten aan, die, zoals bij de meeste exotische vogels, schitterende kleurschakeringen bevatten en derhalve sedert eeuwen zo bijzonder gewild zijn als sierwatervogels.

Nederlandse zeevaarders komt de eer toe voor het eerst Zwarte Zwanen (*Cygnus atratus*) in het oorsprongland Australië te hebben waargenomen, zoals genoteerd is door de Nederlandse politicus en geleerde Mr. Nicolaas Witsen (1641-1717) in het in 1698 verschenen verslag Phil. Trans. Londen XX blz. 361. In wilde staat komen zij heden ten dage gelukkig nog voor, uitgezonderd N. en Midden Australië, al nadert hun totale aantal door wederrechtelijk eierrapen en afschieten tijdens de rui en doden, wanneer de vogels niet in staat zijn weg te vliegen, het biologisch minimum op sommige plaatsen.

De zwarte zwaan op menige uitgifte der Australische Posterijen is dan ook geen sprookje, doch prettige werkelijkheid. Menige emigrant heeft vóór aankomst in zijn nieuwe vaderland deze sierlijke vogels in grote groepen voor de riviermondingen zien zwemmen en vliegen. Jaren geleden ingevoerd in Nieuw Zeeland wordt het aantal zwarte zwanen aldaar kunstmatig binnen de perken gehouden, teneinde andere watervogelsoorten levenskans niet te ontnemen. Na de eiervverzameling voor de patentmeelindustrie in de omgeving van Kaituna aan het Ellesmeer op het Zuid Eiland blijven er jaarlijks nog genoeg gevulde nesten over, om duizenden jonge zwarte zwanen het levenslicht te laten aanschouwen.

Met zijn gekrulde vleugeldekveren en grijs-zwart gevederte, zijn felrood gekleurde ogen en snavel, waaroverheen een witte dwarsbalk loopt en de ca. 10 spierwitte grote slagpennen is de zwarte zwaan een prachtige sierwatervogel, die niet te groot van afmeting is en van veel kleiner omvang dan de bekende witte Knobbelzwaan. De flink ontwikkelde zwarte poten dragen het lichaam zonder veel moeite, zodat deze parmantige vogel ook op het groene gazon contrastrijk uitkomt. De 4-7 grijze kuikens, die na een broedtijd van 35-37 dagen uit de grijsgroene eieren komen, die door beide Ouders beurtelings worden bebroed, hetgeen uniek is in de zwanenwereld, daar bij alle andere soorten slechts het vrouwtje de broedplicht waarneemt, kruipen de eerste levensweken graag op de rug der ouders en varen op deze wijze genoeglijk mee. Op een leeftijd van ca. 3 maanden zijn de donsballen met hun pientere zwarte oogjes, snauvels en pootjes uitgegroeid tot jonge zwaantjes en wordt het donskleed verwisseld voor een bruin-zwart jeugdverenkleed, waarbij de snavel reeds roze-rood kleurt. Op éénjarige leeftijd worden deze veren wederom geruid en kleurt de zwarte zwaan reeds veel donkerder, waarbij de snavel en de ogen resp. rood en geeloranje kleuren. In het daaropvolgende jaar worden de kleuren weer dieper van tint en groeit de vogel uit tot een volwassen zwarte zwaan, vol glans en sidderend van levenslust.

Reeds sedert 1803 leven zwarte zwanen in gevangenschap in Europa. De Franse zoöloog F. Péron stelde toen een paar aan Keizerin Joséphine de Beauharnais ter hand, die hij vanuit Australië had

De Keizerin bewoonde het slot La Malmaison in het huidige arrondissement Versailles aan de linker Seine oever, dat zij kocht van Richelieu en dat sinds 1901 als Napoleon Museum is ingericht. Het paar zwarte zwanen werd op de vijver van Malmaison uitgezet en ging tot broeden over. In 1831 verwierf de Londense Zoo het eerste paar zwarte zwanen, maar Lord Derby wist met zijn exemplaren op het befaamde landgoed Knowsley de eerste jongen in England te fokken. Ook onze landgenoot P. J. Polvliet uit Rotterdam, destijds een vermaard sierwatervogelfokker bleef niet achter en fokte tussen 1858-1863 bijna 100 jongen!

D. G. Schuyt, P. Kooy en ik hebben in hun jarenlange praktijk dit getal meer dan eenmaal weten te verdubbelen.

Uit bovenstaande opsomming blijkt, dat deze zwanensoort zich noch van klimatologische veranderingen, noch van gevangenschap veel heeft aangetrokken. Eenmaal bekend werd de soort zeer bemind en over de gehele wereld treft men tegenwoordig zwarte zwanen aan, die menige vijver levendigen.

Vormen de maanden juli-oktober in het oorsprongsland het broedseizoen, in Europa en de U.S.A. is hierop geen staat te maken. Zij broeden van 1 januari tot 31 december, al naar gelang hun leeftijd en verzorging, soms wel twee keer per jaar. Ter voorkoming van rachitisverschijnselen is het dringend noodzakelijk, kuikens, geboren in de periode Oktober-Maart, vitamine AD te voeren, hetgeen gemakkelijk is uit te voeren door toediening van Dohytral W.M. extra als poeder op het fijne graanmengsel gestrooid in een bak, gevuld met water. Jonge Zwarte Zwanen zijn tot op een leeftijd van 2 jaar als collectie op één vijver te huisvesten, waarna echter langzamerhand paarvorming optreedt, zoals we dit enkele jaren geleden op „de Keukenhof“ te Lisse zo interessant zagen geschieden; ieder paar vordert dan zijn eigen broedomgeving op, verjaagt andere vogels, zodat ingrijpen en afzonderen noodzakelijk wordt, omdat immers alle vogels zijn geleewiekt en niet op eigen wieken andere vrije plaatsen kunnen opzoeken!

Blijven fokresultaten, of zelfs eieren uit en zijn de vogels toch 3 jaar, of ouder, dan heeft de bezitter hoogstwaarschijnlijk twee vogels van hetzelfde geslacht; ook twee mannen paren, bouwen nesten, evenals twee vrouwtjes, die natuurlijk onbevuchte eieren leggen.

Niet altijd is de man groter van afmeting dan de vrouw en het geslachtsonderzoek is de enig juiste weg, om tot een definitieve bepaling van het geslacht te komen, zeker bij beginnende bezitters van zwanen. Wie belangstelling heeft voor deze en andere punten betreffende de sierwatervogelliefhebberij adviseer ik het in Mei a.s. verschijnende, met veel kleuraanbeelden verluichte werk „Sierwatervogels“ van mijn hand te raadplegen, waarin deze onderwerpen in extenso staan behandeld.

Bastaard- kweek van Putter x Goudvink

Hoewel het kweken van bastaarden in Nederland nog steeds met mondjesmaat wordt beoefend, zijn er toch nog altijd mensen die juist van deze tak van

onze vogelliefhebberij een specialiteit hebben gemaakt. Wanneer in de maand mei er reeds bij vele kwekers jongen op stok zitten, heeft de bastaardkweker dikwijls nog geen bevrucht eitje gezien.

Men moet een werkelijk vogelliefhebber zijn om ieder jaar de vele teleurstellingen te prefereren boven een andere kweekrichting, waarin doorgaans betere resultaten bereikt worden. Daarom speciaal voor diegenen, die de ups en downs van het bastaardwereldje zo goed kennen, wil ik hier het broedverloop laten volgen van de kweek putter x goudvink, zoals die de afgelopen zomer van 1968 bij mij heeft plaatsgevonden. Bij de rasechte wildzangliefhebber zal het zeker niet onbekend zijn dat de goudvink-pop over het algemeen het gemakkelijkst tot broeden overgaat in gevangenschap, dikwijls zelfs zonder man en ook nog wel in broedkooien. Daarom plaatste ik al in oktober 1967 een putter-man en een goudvink-pop in een broedkooi buiten, met de bedoeling er bastaarden van te kweken. Deze kooi was alleen aan de voorkant voorzien van gaas, de rest was rondom afgesloten. De afmetingen waren 60 x 100 x 100 cm, enigszins een smalle pijp dus. De putter zat pas enkele weken in gevangenschap, de goudvink had reeds eerder gebroed in een broedkooi, doch bracht haar jongen niet groot, het was dus verre van een ideale combinatie. In het begin was de putter erg bang van zijn grote metgezellin, doch na een week was hij er al aardig aan gewend, behalve als ze samen bij de voerbak waren; dit bleef nog lange tijd een probleem. Omdat de winter nog moest komen, gaf ik ze een normaal menu, dat bestond uit een goede kwaliteit gemengd zaad speciaal voor inlandse vogels, krachtvoer, iedere dag een beetje groenvoer en zo nu en dan wat gekneusde zonnepitten. Zolang het nog niet vroom, werd iedere dag badwater verstrekt. De conditie van de putter was uitstekend en ik verwonderde mij over het geweldige aanpassingsvermogen van deze vogel, het gemak waarmee hij in zo'n korte tijd allerlei vreemde zaden leerde eten en het vreemde groenvoer; het zijn allemaal dingen die wij zo vanzelfsprekend vinden, maar die voor een pas gevangen vogel een hele heksentoer kunnen zijn. Het lijkt er soms wel op of ze 'n bepaalde vorm van intelligentie bezitten. Maar nu terug naar de broedkooi. De conditie van de goudvink was m.i. niet geweldig, ze was wel niet direct ziek te noemen, maar de levendigheid liet toch wel te wensen over, verder was er niets bijzonders aan haar te zien. Zo verstreek de winter, een periode waarin bij de meeste vogels niet zoveel vermeldenswaardige feiten gebeuren, en diende zich het voorjaar aan. Het menu werd nu aangevuld met eivoer en meelwormen, soms wat hennep en negerzaad. Ook werd nachtegaalvoer van Vitakraft gegeven, hetgeen uit gedroogde miereëieren en insecten bestaat. De putter werd al gauw ac-

tief, zong veel, draaide met de staart en pikte in de poten. De snavel werd geheel wit, allemaal aanduidingen dat de vogel in goede broedconditie was. Ook maakte hij dikwijls een uitnodigend gebaar om de goudvink te voeren, doch deze reageerde er in het geheel niet op.

Eind april werden nestgelegenheden aangebracht. In 2 hoeken van de kooi een gewoon draadnestje en een bundel coniferentakken, waarin de goudvink in de natuur het liefst haar nest maakt. Als nestmateriaal gaf ik korte heitakjes, geplozen sisaltouw en paardehaar. De putter sleepte regelmatig het nestmateriaal, doch de goudvink maakte een steeds mattere indruk. Het was inmiddels eind mei geworden en het stond voor mij vast dat deze goudvink mij geen bastaarden meer zou nalaten.

Na enkele weken deden zich ernstiger ziekteverschijnselen voor en de dood volgde spoedig daarop. De in de broedkooi opgehangen coniferentakken hadden zich ook al van hun naalden ontdaan en bij dit trieste geheel was er maar een die zich nergens iets van aantrok: de putter.

Toevallig ging ik een vroegere buurman opzoeken, die een grote volière had met allerlei vogels erin, zonder dat hij een bepaalde kweekrichting nastreefde. Er zat ook een goudvink-pop bij, die in prima conditie was. Natuurlijk kwam mijn mislukte kweek putter x goudvink ter sprake en zijn eerste reactie was dat hij mij een vangnet in de hand duwde om zijn goudvink eruit te vangen. In eerste instantie bedankte ik hem voor het mooie aanbod, doch op zijn aandringen nam ik de vogel mee. In de deuropening riep ik hem nog plagend toe dat we de jongen samen zouden delen. Het was nu begin juli en de putter had weer een nieuwe ega. De kennismaking was goed verlopen, behoudens enkele korte vechtpartijtjes. Na 3 dagen was het al duidelijk dat de goudvink-pop niet onverschillig was voor de putter-man en dat uitte zich door een zijdelings bewegen van haar staart als de putter in de buurt kwam. Ik hing weer een nieuwe bos coniferentakken in de broedkooi met daar binnenin een draadnestje en ik gaf weer nestmateriaal. Na ongeveer 3 dagen zat daar al het voor goudvinken zo typerende enigszins doorzichtige nest. Tientallen paringen (bevliegingen) werden door mij waargenomen, soms op 1 meter afstand van de kooi. Het ging eigenlijk allemaal een beetje te snel en teleurstellingen konden niet uitblijven. Na een dag of twee lag het eerste ei in het nest, doch het tweede werd op de bodem van de kooi gelegd en was stuk. Snel bracht ik een extra dikke laag van 3 cm. schelpenzand aan, want het was duidelijk dat hier iets misging. De goudvink keerde niet meer op het nest te-

rug en alle eieren werden verder op de bodem van de kooi gelegd en waren allemaal nog wel intact. Ik legde de eitjes onder een kanariepop, die ik speciaal hiervoor tegelijkertijd had laten nestelen, doch ze bleken later onbevruucht.

Ik verwijderde het nest van de goudvink, doch ze begon weer meteen te nestelen. De putter was inmiddels in de rui gevallen en verschillende zwart met geelgerande slagpennen lagen al in de broedkooi, het was immers ook al half juli. Mijn hoop was nu definitief vervlogen, ondanks dat 4 eieren keurig in het nest gelegd werden en voorbeeldig bebroed werden. Slechts een tweetal paringen had ik nog waargenomen. Er kwam nog bij dat we over 14 dagen zouden gaan verhuizen en daarom greep ik, nadat de eieren 5 dagen bebroed waren, onverschillig in het nest met de gedachte: „laten we het zaakje nu maar vast in de vuilnisemmer deponeren“. Doch het eerste eitje dat in mijn hand lag deed mijn hart sneller kloppen, hoe was dit nu mogelijk, het was bevrucht. Ik legde het daarom met de meeste voorzichtigheid in het nest terug. Nu moest er gezorgd worden voor verse miereëieren, hetgeen slechts met veel moeite lukte, want de tijd hiervoor was zo goed als voorbij. Op 7 augustus waren de 13 dagen van het broeden voorbij en vol spanning keek ik in de kooi. Daar lagen enkele blauw gespikkelde doppen en fijn piepen bevestigde dat er jonge bastaarden waren. Het bleken er twee te zijn, die goed gevoerd werden en zelfs de putter voerde na een dag of 5 de jongen goed mee. Het menu was zeer uitgebreid en bestond uit volièrezaad, universeelvoer, eivoer, nachtegaalvoer van Vitakraft, meelwormen, miereëieren, negerzaad, hennep, zonnepitten en groenvoer van allerlei soort, vooral vogelmuur. Ze groeiden voorspoedig op en na 6 dagen werden ze met moeite geringd.

Inmiddels waren we verhuisd, maar de bastaarden en hun ouders had ik op het oude adres gelaten en betaalde zolang de huur tot ze uitgevlogen waren, hetgeen na 14 dagen geschiedde. Ze hadden veel weg van jonge goudvinken, alleen de snavel was groter en lichter van kleur, de vleugelranden waren enigszins oranje en in de staart bevonden zich witte ovaalvormige vlekken, zoals in een putterstaart. Na het uitvliegen werden de jongen nog bijna 3 weken gevoerd en later bleek dat het een man en een pop waren.

Hoewel bij dit broedgeval de geluksfactor misschien wel de overhand heeft gehad, is het toch tevens weer een bewijs dat het gedrag van vogels niet gemakkelijk te peilen is. Daarom wil ik nog even

een paar typische dingen van deze kweek in het kort aanhalen. Ten eerste betrof het een putter, die voor het eerste seizoen in gevangenschap zat en paarde met een vreemde vogelsoort en nog wel een goudvink, verder dat hij eitjes bevruchtte tijdens de ruiperiode. Ten tweede een goudvink-pop, die uit een volière van 7 meter werd gehaald en in een betrekkelijk kleine broedkooi werd geplaatst, meteen paarde en tot nestbouw overging. Doorgaans vinden vogels deze overgang vooral de eerste weken niet zo aangenaam. Dan nog iets over het voedsel. Beide vogels waren gewend aan het uitgebreide menu, dat hen werd voorgezet en aten hier goed van totdat er jongen waren. Toen werd er alleen nog maar levend voedsel gezocht, een verschijnsel dat ook bij het kweken van sijsjes door mij herhaaldelijk is waargenomen. Het bewijst tevens weer, dat vele vinkachtigen hun jongen dikwijls met insecten grootbrengen. Als hieraan niet kan worden voldaan, wordt de opfok veelal een mislukking. Vooral jonge goudvinken is dikwijls geen lang leven beschoren wanneer ze geen levend voedsel hebben gehad tijdens hun eerste 5 levensweken.

Daarom kan men hieraan niet genoeg aandacht besteden, vooral aan de miereëitjes, niet alleen om hun voedingswaarde, doch ze bevatten een melkachtige substantie, die gemakkelijker wordt teruggebracht (uit de krop voeren) dan bijv. ei met beschuit. Daardoor voeren ze in de regel ook veel beter. Verder zijn bastaarden van putter x goudvink dankbare tentoonstellingsvogels, omdat ze helemaal niet schuw zijn en zich rustig laten bewonderen. Degene bij wie deze kweek al eens gelukt is, kan bij een goudvink-pop nog andere partners zetten. Na de putter komen de kneu en de groenling in aanmerking, waarvan jaren geleden al bastaarden te bewonderen waren op de wereldtentoonstelling in Brussel. Ook kruisingen van de Mexicaanse roodmus en de barmsijs met de goudvink zijn al meermalen voorgekomen en het is dus niet vreemd dat voor werkelijk zeldzaam fraaie bastaarden de goudvink-pop een bij uitstek geschikte vogel is.

DE DRIEKL- GLANSSPREEUW EN BASTAARDERING MET DE KONINGS- GLANSSPREEUW

Door Charlos Everitt

De driekleurglansspreeuw (*Spreo superbus*) komt voor in de oostelijke delen van Afrika en wel van de Soedan door Centraal Ethiopië en Somaliland zuidelijk tot Oeganda, Kenia en de noordelijke delen

snavel zwart en rond het oog loopt een helder gele oogring. De „zang” is prettig om naar te luisteren, vooral omdat de vogels nog wel eens de geluiden van andere vogels overnemen, het zijn trouwens goede imitators. De alarmkreet is een luide schrille fluittoon en evenals vele andere spreeuwensoorten laat de driekleurglansspreeuw zijn zang menigmaal 's nachts horen.

Gedurende vijf jaar had ik het geluk nauw betrokken te zijn bij het grootbrengen van maar liefst negen nesten van driekleurglansspreeuwen, variërend van twee tot vier jongen per nest. Steeds werd in gesloten nestkasten gebroed en doordat ik het deksel scharnierend had gemaakt, was ik in de gelegenheid in de loop der jaren interessante gegevens te verzamelen.

De gemiddelde maat van de eitjes bedraagt 26 x 19 mm. De vogels, die beiden broeden, beginnen hiermee na het leggen van het tweede ei. Gewoonlijk bestaat een legsel uit vier eitjes en de broedtijd be-

van Tanzania. In deze gebieden komen ze vrij veel voor, vooral in kleine groepen. Ze kennen geen vrees voor de mens en zijn dan ook vrij gemakkelijk te vangen.

De lengte van deze vogels bedraagt ca. 22,5 cm en man en pop lijken zoveel op elkaar, dat ik kan volstaan met één beschrijving van beiden. De bovenkop en de wangstreek zijn zwart met een fijn goudkleurig waas; de nek, bovenrug en staart zijn diep metaalblauw; de vleugels metaalgroen met fluweelzwarte vlekken aan het einde van de vleugelveren. De borst is diep metaalblauw en de buik kastanjebruin. Een smalle witte band scheidt het metaalblauw van de borst en het bruin van de verdere onderzijde. De onderstaartdekveren zijn wit, de

draagt 11 tot 12 dagen. De jongen zijn bedekt met een donker dons en de bekjes zijn rood met gele tekening. Als ze acht dagen oud zijn gaan de oogjes open en beginnen de pennen door te komen in hun vleugels.

Jonge driekleurglansspreeuwen vliegen uit als ze 20 à 21 dagen oud zijn, ze zijn dan al goed op kleur, met uitzondering van de witte borststreep, die zich begint af te tekenen als ze 7 weken oud zijn. Op de leeftijd van 10 maanden is het enige verschil tussen de jongen en hun ouders het ontbreken van de gele oogring, die pas als ze 15 maanden oud zijn volledig doorgekleurd is.

vervolg op pag. 179

Paradijswida's

Door D.J. Pilcker

Paradijswida's (*Steganura paradisea*) behoren tezamen met de Dominikaner wida's tot de meest ingevoerde widasoorten.

Een beschrijving van de man in prachtkleed kan achterwege blijven, daar de kleurenfoto op de omslag van dit nummer een goed beeld hiervan geeft. Na het broedseizoen verliest de man zijn lange staartveren en krijgt hij een veren pakje, dat vrijwel gelijk is aan dat van de pop. Zij is overwegend lichtbruin van kleur, de vleugelveren hebben lichte uiteinden, de onderzijde heeft een bruine tint en laat een streping zien. Als de man in rustkleed is, kan men hem toch van de pop onderscheiden, doordat hij wat groter is en wat scherper getekend. Bij het paartje dat ik bezat, kon ik de man altijd zonder moeite onderscheiden, doordat bij hem steeds de middelste vleugeldekenveren fluweelzwart van kleur waren.

De paradijswida wordt aangetroffen in geheel Afrika bezuiden de Sahara, met uitzondering van de tropische regenwouden en de Zuid-West hoek van Zuid-Afrika. Ze houden zich het meest op in droge streken met veel struikgewas en in Savanna gebieden. Soms worden ze ook wel aangetroffen in grasgebieden, waar geen boom of struik te vinden is.

Er bestaan minstens 4 soorten, met in totaal 7 duidelijk te onderscheiden rassen. Dat paradijswida's gewoonlijk broedparasitisme plegen is wel algemeen bekend en de vogels die door de paradijswida's gewoonlijk als pleegouders worden uitgekozen, zijn de melba-astrilden. Over het broedparasitisme bij wida's kunt U in Onze Vogels van januari 1967 een bijzonder goed artikel vinden van de hand van Dr. Jürgen Nicolai. Bij dit artikel zijn o.a. een tweetal kleurenfoto's opgenomen van de verhemelte tekening van een jonge paradijswida en een jonge melba-astrilde. U zult zien dat deze vrijwel identiek is.

Broedresultaten met paradijswida's worden slechts bij hoge uitzondering gemeld en het enige werkelijk gedetailleerde verslag heb ik gevonden in *Foreign Birds* van oktober 1955. Mrs. T. Lloyd beschrijft in een artikel van ruim 4 pagina's uitvoerig het gehele broedverloop. Enige punten hieruit wil ik graag vermelden.

"Het paartje paradijswida's bevond zich in een ruime goed beplante volière, tezamen met kleine zaadetende tropen. Er wordt niet vermeld welke soorten, maar ik neem aan dat er zich geen melba-astrilden bij bevonden, daar de pop wida haar eitjes in een nest van de vuurvink legde.

De wida's bevonden zich 2 jaar in deze volière toen ze broedpogingen ondernamen. In het nest

van een paartje vuurvinken werden 2 eitjes gelegd en nadat dit tot niets geleid had, nogmaals 2 eitjes bij dezelfde vuurvinken, eveneens zonder goed resultaat. Opvallend was dat de man dat broedseizoen niet geheel op kleur kwam. De pop kreeg enige keren last van legnood en de eitjes werden in een ziekenkooitje gelegd. Deze werden bij de vuurvinken ondergelegd, hetgeen resulteerde in één jonge paradijswida. De broedtijd bedroeg 11 dagen en na 16 dagen vloog de jonge paradijswida uit".

Jammergenoeg vermeldt mevr. Lloyd niet welk voedsel zij verstrekke.

De verzorging van paradijswida's is eenvoudig. Ze blijven in goede conditie op een tropische zaadmengsel en trosgierst. Ze eten meestal wel wat meelwormen en maden. Als ze eenmaal geacclimatiseerd zijn, zijn ze vrij sterk, behalve in de ruïtijd. Ik heb mijn vogels altijd in de buitenvolière gelaten, zelfs in de koudste winters. Wel zorgde ik ervoor dat ze in de wintermaanden 's avonds het nachthok opzochten. Wellicht brengt het wat risico met zich mee om de vogels 's winters in de buitenvolière te laten, daarom brengen veel liefhebbers ze 's winters binnenshuis onder.

Ziekte bij kanaries

A. Elderhorst

Deze keer wil ik mij eens met U op dwaalwegen begeven rond de Actie Bestrijding Kanariepokken.

Het gebeurde heel dikwijls dat ik brieven ontving met diverse gegevens, waarop ik zeer positief kon reageren: „neen dat is beslist geen pokken-diftherie,” maar de vraag wat is het dan wel, liet mij niet los. Meestal zetten wij dan een onderzoek in om te trachten vast te stellen, wat voor een ziekte of afwijking het dan wel was, wat is de oorzaak en hoe te bestrijden of te voorkomen.

Hier is nu aangetoond wat ik met dwaalwegen bedoel en rustig durf ik U te verklappen, dat juist door deze weg in te slaan, er voor mij een geweldig terrein braak lag, waar zeker net zoveel op te doen was als de arbeid die de Actie van mij vroeg.

Gelukkig echter stond ook op dit deel van mijn werk het Centraal Diergeneeskundig Instituut volledig achter mij en dank zij het Instituut hebben wij de gekste en onmogelijk lijkende voorvallen tot de juiste oplossing kunnen brengen.

Hiermede heb ik U dus ook verteld waarom men mijn adres is gaan beschouwen als de grote vraagbaak; tot op heden is dat nog zo en hoewel daaraan een geweldige correspondentie vast zit, hoop ik de kracht te mogen vinden, er nog lang mee door te gaan.

Keren we terug naar onze vogels en dan omstreeks 1960, toen ik een schrijven van een Maas-trichtse kweker ontving.

Deze vertelde mij dat hij veel last had, dat zijn vogels blind werden, pokken achtte hij uitgesloten omdat er geen puistvorming was en soms maanden lang was alles normaal en dan eensklaps opnieuw blind wordende vogels. Een uitgebreide correspondentie volgde hierop en gelukkig spande de kweker zich ook in om te trachten de oorzaak te ontdekken.

We zochten al direct in de richting vergiftiging maar waar moesten wij die zoeken, in het voedsel in vloeistoffen, in riool of andere gassen? Gassen van verdampende vloeistoffen kunnen ook funest zijn, ook het gebruik van bespoten nestmateriaal of het zogenaamde „werk” dat is materiaal dat veel gebruikt wordt om waterleidingpijpen te dichten.

Het wordt wel eens gebruikt als vulling in het nestkastje, dit is sterk te ontraden, eerstens verwart het om de teentjes van de vogels, verder zitten er teerproducten in verwerkt waardoor kaalheid optreedt.

Na een poosje schreef de kweker mij opnieuw aan met de mededeling dat hij meende ontdekt te hebben dat, wanneer hij onkruidzaad voerde, de blindheid optrad en bij onderbreking van deze voede-

ring, het verschijnsel minder werd. Nu zaten wij, meende ik dicht bij de oplossing, dat zaad was natuurlijk met een onkruidverdelgend middel bespoten en schadelijk voor de vogels.

Er ging een brief terug waarin ik mijn angst voor onkruidzaad voeren kenbaar maakte om bovenomschreven redenen, maar prompt kreeg ik bericht terug: dat is uitgesloten, ik heb voor 100 % zekerheid dat het geen bespoten zaad is, wel heb ik iets bijzonders aan dat zaad ontdekt, net of er donkere stippen op zitten.

Vlug werd toen een afspraak gemaakt, stuur wat van dat verdachte onkruidzaad met halmen of stengels en al naar Rotterdam.

Dit werd voor onderzoek doorgezonden naar het Instituut en de uitslag daarvan was antwoord op ons zoeken.

Dit zaad was besmet met de schimmel van het moederkoren en kan blindheid, samentrekken van slappe spiervezels en vergiftigings-verschijnselen veroorzaken, terwijl de ernst per geval afhankelijk is van de grootte van het dosis vergift dat opgenomen is.

Voor onze vogels is dit minimaal, iets te veel is dodelijk en als het door grotere beesten, ook wel mensen wordt genuttigd zien we dezelfde gevolgen. In ieder geval is het een vrij gevaarlijke giftige stof hetwelk de dood van mens en dier ten gevolge kan hebben.

Hiermede hoop ik aangetoond te hebben dat U niet zomaar klakkeloos onkruidzaad moet voeren, goede reiniging vooraf is geboden.

U kunt echter het onheil met het blote oog op de zaden ontdekken, het is dan net of U donkere stippen op het zaad ziet zitten, maar bij nadere beschouwing zult U zien dat die stippen heel kleinezakjes zijn, een vliesje en daarin bevindt zich een donker-rode, purperviolet, haast zwarte poeder, ter grootte van een halve millimeter en ongeveer anderhalve millimeter lang.

Pas dus op uw tellen en voer als het maar even kan gezuiverde zaden, het kan U veel narigheid besparen.

Met deze ervaring rijker vervolgden wij onze weg toen ik in 1965 op een ander geval geattendeerd werd, alwaar naar later zou blijken hetzelfde gift weer de hoofdrol speelde.

Mij werd verzocht eens naar een vogel te komen kijken, welke zich moeilijk voortbewoog, omdat beide pootjes afgestorven waren.

Aanvankelijk nam ik dat bericht met een korreltje zout, maar ging toch op onderzoek uit en inderdaad de twee pootjes waren zeer beslist dood. Het wa-

ren net dode twijgjes, maar het gekke was dat de vogel er mee door de kooi sprong en telkens precies met de kromme stand van de teentjes, laat ik het de greep noemen, netjes op zijn stokje terecht kwam.

Het was wonderlijk en daarom belde ik Prof. Dr. Hoekstra op om hem dit te vertellen en te vragen wat dit kon zijn.

Hij toonde veel belangstelling en was ook erg nieuwsgierig naar deze vogel. Heen en weer werden afspraken gemaakt, met als gevolg dat ik op een zekere dag de reis naar het Instituut aanvaardde met in mijn bezit de bewuste vogel.

Aanwezig waren ons grote onderzoekings-trio en enkele laboranten, de vogel werd met grote aandacht bekeken.

Opeens vroeg Prof. Hoekstra aan mij, durf jij een diagnose te stellen? Daar stond ik nu, ik zat in het bootje meende ik, maar niettemin gaf ik aan dit verschijnsel de volgende verklaring.

Naar mijn mening hebben we hier te maken met thrombose, althans een klontering in het bloed, deze sluit de bloedtoevoer af naar diverse ledematen en deze sterven dan af wegens gebrek aan zuurstof.

Zou dit naar het kopje gebeuren dan was de dood onherroepelijk. Men heeft eens gelachen, gemeen hé, maar ik zat er naast en Dr. Smit vroeg toen, als ik nu eens zeg „moederkoren“ gaat je dan een lichtje op? Het werd mij niet duidelijker en ik zei neen, want moederkoren veroorzaakt blindheid, ook vergiftigingsverschijnselen, dat is dit niet.

Toen vertelde men mij dat dit toch een oorzaak was van de schimmel van het moederkoren, deze kan veroorzaken het samentrekken van slappe spiervezels bij mens en dier.

Aangezien vele van deze spiervezels zich rond de bloedvaten van elk individu bevinden, kan het dus gebeuren dat door dat samentrekken de bloedvaten worden afgesloten, het resultaat ziet U bij deze vogel.

Al met al voelde ik mij met mijn verklaring tevreden en had geen modderfiguur geslagen, immers in beide gevallen wordt de bloedtoevoer gestremd. Hoe het later met de vogel is vergaan weet ik niet precies, wel dat er telkens kleine stukjes afbrokkelde en de pootjes steeds korter werden, voer werd op de bodem verstrekt, maar het kan niet anders of deze vogel moet op de zandla wentelende toch een nare dood gestorven zijn.

Onnodig te vertellen dat hier niets te genezen viel, voorkomen echter wel, pas op met onkruid en ongezuiverde zaden.

Tot slot een vraag: hoe oud kan een kanarie worden? Weet U er een te zitten die ouder is dan 20 jaar, zo ja schrijf dan eens aan A. Elderhorst, 1e Wandeloorddwarsstraat 35a Rotterdam-11. Doet U het? Ik ken een vogel die ouder is.

DE DRIEKLUR- GLANSSPREEUW EN BASTAARDERING MET DE KONINGS- GLANSSPREEUW

vervolg van pag. 176

Ik moet bekennen dat zelfs na al die jaren het voor mij onmogelijk was te bepalen wie de man of de pop was, zonder naar de gekleurde knijpringen te kijken, welke de vogels om hadden.

In die tijd waren mijn driekleurglansspreeuwen ondergebracht in een grote volière, die ze deelden met rotsanen, toerako's, buulbuuls, mezen en 2 koningsglansspreeuwen (*Cosmopsarus regius*). Op een morgen in 1964 vond ik een van deze koningsglansspreeuwen dood in de volière en twee dagen later zag ik dat de driekleurglansspreeuwen weer aan het nestelen waren. Ditmaal bestond het legsel slechts uit twee eitjes. Na al die jaren had ik vrijwel alle gegevens verzameld, welke ik nodig had, zodat ik verder geen nestcontrole meer toepaste. Toen de twee jongen uitvlogen, zag ik dat er iets bizonders met hen was. Ze waren beide groter en smaller dan de voorgaande jongen en hun kleur was iets afwijkend. Toen ik ze uitving om te ringen ontdekte ik dat het bastaarden waren van de koningsglansspreeuw. Gedurende de broedtijd en tijdens het grootbrengen van de jongen was de koningsglansspreeuw niet bij het nest waargenomen, dit was geheel door de driekleurglansspreeuwen verzorgd. De twee jonge konings/driekleurglansspreeuwen waren zelfstandig op dezelfde leeftijd als gewone driekleurglansspreeuwen.

Toen ze een jaar oud waren leek de kop veel op die van de driekleurglansspreeuw, maar de onderzijde had de diep gouden kleur van de koningsglansspreeuw, de witte borststreep ontbrak geheel en ze hadden ook de lange staart van de koningsglansspreeuw.

Daar ik enige tijd later ging verhuizen en een deel van de vogels moest achterlaten, was ik niet in de gelegenheid verder te experimenteren met deze bastaarden.

Ik weet daarom niets over een mogelijke vruchtbaarheid en de mogelijkheden om verder te kweken met deze vogels.

Uitspringertjes

Wanneer men aan het eind van het kweekseizoen terugkijkt op het wel en wee van zijn liefhebberij, dan springen er van die ervaringen uit, die de moeite van het doorgeven aan zielsverwante liefhebbers waard zijn. De algemene kweekmethode van Afrikaanse astrilden en ook van brilvogels is genoegzaam in dit onvolprezen vogeltijdschrift beschreven. Het zijn juist de diverse praktijkkneepjes, die we niet genoeg aan elkaar kunnen doorgeven.

Waarbij ik mag aantekenen dat beschuit met druivesuiker en melk een heel gewild opfokvoer is. Toen het volgende nest in aanbouw was, werd de onderbouw met voliëregaas versterkt. Bovendien maakte ik er van 2 ½ cm. kippegaas ruwweg een kooitje omheen. De brilletjes glipten door het gaas en maakten keurig hun nest af. Ongestoord door de astrildenbevolking brachten ze hun jongen groot. De 2 gebrilde vrijbuiters moesten, nadat ze 3 ½ maand rondgezworven hadden, i.v.m. de voor de

Door J. v. Nieuwenhuyzen

Brillevogel voedert jong

Letterlijk uitspringertjes waren de 2 brilvogels, die op 1 november '68 's morgens in mijn tuin aan de verkeerde kant van het voliëregaas hingen. Paniek in huis, maar het was loos alarm. Mijn eigen Ganges-brilvogels vlogen veilig, hoewel opgewonden, in de buitenvolière heen en weer. Volgens mijn kweekboek was op 19 juli een nest met 2 ongeringde brillen van ca. 8 dagen oud verstoord. Het tere nestje, dat hoofdzakelijk uit hennepvezels bestond, hing er scheef bij. De jonge vogels waren spoorloos. De ouders begonnen al gauw weer te nestelen en ik was zo onervaren de jongen zonder meer af te schrijven. Normaal zijn jonge brillen met 10 à 11 dagen vlug. Net als de merel in onze tuin verlaten zij het open onveilige nest zo gauw mogelijk. Vermoedelijk waren de 8-dagen oude jongen „bij-de-poot” genoeg om door het dubbeltjesgaas heen te klimmen. Waarschijnlijk hebben zij zich verstopt in de doornige berberisstruiken aan de buitenzijde van de voliëre. Daar waren zij veilig voor de katten en konden door pa en ma nog enkele weken door het gaas heen gevoerd worden.

deur staande winter nodig naar binnen. Pa bril werd in een lokkooitje boven op de buitenvolière gezet. Vier klappkooitjes met stukjes rijpe peer, werkend volgens het muizeval principe, stonden er om heen. De brilletjes waren snel gevangen. Ze zagen er prima uit, maar waren iets kleiner dan hun broers en zusters.

Een kweek, die dit seizoen niet bepaald „vanzelf” lukte, was met granaatastrilden. Granaten zijn mooi en tam. Prachtige vogels voor een astrilden-verzameling. Een broedpaartje zette ik apart in een kooi van 100 x 70 x 40 cm. Bij mijn paartje ging in het begin en aan het eind van mei een broedseel verloren. In beide gevallen werden de 4 en 5 eieren na ongeveer 5 dagen broeden verlaten. De pop werd ongedurig, de man joeg achter haar aan, enfin, het was een onrustig gedoe dat tot niets leidde. Enig speurwerk in de literatuur bracht aan het licht dat het in de steek laten van eieren of jongen bij granaten de gebruikelijke gang van zaken is. Ik vond echter 2 aanwijzingen. In „Die Gefiederte Welt” van

1967 staat op blz. 107 een beschrijving van een gelukke kweek met granaatastrilden in een kamervolière. De ouders lieten hun nestjongen min of meer in de steek. De kweker plaatste een paartje Japanse meeuwen enige uren in de volièr. De meeuwtjes werden tel vervolg, de granaten verdedigden hun domein en kregen weer belangstelling voor de jongen, die de rest van de dag gevoerd werden. De volgende ochtend herhaalde zich het toneel en de jongen kwamen groot. Daarnaast verhaalt de Oostenrijkse bioloog K. Lorenz in een van zijn boeken, dat over agressie bij mens en dier handelt, hoe hij een broedpaartje vissen - cichliden - alleen in een groot aquarium hield. Het vrouwtje kreeg geen kans haar jongen groot te brengen. Vóór die tijd was ma door het agressieve mannetje dodelijk verwond. Lorenz deelde met een glasruit het aquarium in tweeën en zette in iedere helft een paar cichliden uit. De mannen leverden de gehele dag schijngevechten en de wijfjes brachten de jongen ongestoord groot.

Het leek er dus op dat mijn granaatastrilden een hoeveelheid energie niet kwijt konden, die onder natuurlijke omstandigheden besteed wordt aan het verdedigen van het broedgebied. De proef op de som nemend, werd een tweede kooi met slechts een granaatman erin tegen de broedkooi geplaatst. De vrijgezel-granaat zou in de komende dagen zijn bijnaam „nijdas“ ten volle verdienen. Voortdurend hing hij tegen het gaas, met de granaatman of -pop op een paar centimeter afstand tegenover zich. En het stel maar bekvechten! De 5 eieren werden normaal uitgebroed. Van de 5 jonge granaten kreeg er helaas één toen hij 5 maanden oud was darmontsteking. De diagnose van het Centraal Diergeneeskundig Instituut te Rotterdam luidde: pasteurellosis. Granaten zijn gevoelig voor darmontsteking. Na import is dit waarschijnlijk voor veel vogels de doodsoorzaak. Gedurende 4 of 5 dagen een antibioticum, veel warmte en licht verteerbaar voedsel als H.O.vlokken zijn hier aanbevolen voor een tijdsduur van enkele maanden.

Wat de bovengenoemde 100 cm. kweekkooi betreft: zo'n kooi moet vóór alles weinig wegen, hanterbaar zijn. Dunne vurenhouten latten, doorzichtig plastic-folie en volièregas vormen het bouw-materiaal. Geen schuifladen, maar een losse onderbak, op de manier van de moderne kanariekooitjes voor de huiskamer. De kooi wordt op de grond gezet en naast de onderbak getild. De vogels blijven hoog in de kooi en worden weinig gestoord. De onderbak is een stuk hardboard, afgedekt met een stuk doorzichtig plastic-folie, dat vastgehouden wordt door 4 latten, die de rand van de bak vormen. Aan de voorzijde van de kooi hangt een los hekje van takken, de staande takjes 3 à 4 cm. uit elkaar. Dit geeft blijkbaar de vogels het veilige gevoel in een struik te zitten. Volièregas vervult die struikgewas-functie ook enigszins.

Het is van belang de bodem van de kooi zo droog mogelijk te houden. Bacteriën schijnen uitstekend te gedijen in een warm en vochtig mengsel van

zand en uitwerpselen. Een bak onder het badje in de kooi is niet voldoende. Het is beter het bad- en drinkwater buiten de kooi aan te brengen. Opzij van mijn kooien bevindt zich een 15 x 15 cm. opening. Daar tegenaan staat aan de buitenzijde op een plaatje triplex een rechthoekige plastic emmer. In de zijwand van de emmer is ook een 15 x 15 cm. opening gesneden. Op de emmer ligt een gaasdeksel. Het losse vogelbadje staat in de emmer en kan dus van buitenaf ververs worden.

Iedere kooi is voorzien van een noodluik van 20 x 40 cm. in de bovenzijde. Moeten er vogels uitgevangen worden, dan wordt over deze boven-opening een kooitje van volièregas, van binnen bekleed met doorzichtig plastic-folie, geplaatst. Dit kooitje heeft beneden één, boven twee stokjes. De bodem is een uitschuifbaar stukje triplex. Het kooitje heeft boven in een lange zijwand een schuifopening, waardoor de vogels in het transportkooitje kunnen springen. Het geheel is gebaseerd, dat vogels de hoogte opzoeken en naar het licht toe gaan. Voor het onbeschadigd op de tentoonstelling brengen, is deze werkwijze me uitstekend bevalen. Met de hand of met een netje op vogels jagen is trouwens toch af te raden. Vrijwillig over laten springen dat is de manier.

Witnek Picathartes

Naar aanleiding van het artikel van J. Rump in het nummer van december 1968 getiteld „op zoek naar de picathartes“ ontvingen wij van de bekende schilder en tekenaar van vogels J. F. v.d. Broecke te Ede een foto van een aquarel, dat hij van deze vogels maakte. Hij maakte deze prachtige aquarel, waarvan U in zwart-wit een afbeelding ziet, waarop de vogels bijzonder goed tot hun recht komen, in november 1957 in dierenpark Wassenaar, dat — als we het ons goed herinneren — in die tijd de enige dierentuin was (zeker in Europa) dat een paartje van deze vogels in zijn bezit had.

BELANGRIJKE MEDEDELINGEN

ZEBRAVINKEN CLUB

Op 1 januari 1969 werd opgericht de Nederlandse Zebravinken Club, N.Z.C.

Zij heeft zich ten doel gesteld alle zebravinkenkwekers in zich op te nemen die aangesloten zijn bij de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, om op deze wijze te trachten de zebravink op een hoger peil te brengen.

Er zal een tweemaandelijks kontaktorgaan worden uitgegeven, waarin van gedachte kan worden gewisseld, hoe we de zebravinken weer op hoger peil kunnen brengen.

In een vruchtdragend gesprek met het Bondsbestuur van onze Bond werd tevens besloten jaarlijks een Clubshow te houden en deze onder te brengen op de jaarlijks terugkerende Bonds Kampioens Wedstrijd.

Naast de Bondsprizen zullen voor onze aangesloten leden, een aantal Clubprizen ter beschikking staan, beschikbaar gesteld door de N.Z.C. Op de laatste dag van deze kampioenswedstrijd zal een jaarvergadering worden gehouden, terwijl het tevens in de bedoeling ligt een halfjaarlijkse bijeenkomst in Utrecht te houden.

Op de eerste Clubshow zullen alle leden van de club uitkomen als C kweker, en aan de hand van de behaalde resultaten worden geklasseerd als A, B en C kweker. Hoe de promotie en degradatie regeling is geregeld, kan U vinden in ons huishoudelijk reglement, waarin U tevens meer gegevens zal vinden over ons doel en streven. Een 25 tal zebravinken liefhebbers meldden zich reeds als lid. De kontributie bedraagt f 5,— bij entree, waarbij het Clubspeldje is inbegrepen. Verder een jaarkontributie van f 10,—, lopende van 1 januari tot 31 december. B. L. van der Stroom, Mgr. Dr. H. Poelslaan 1 Amstelveen-Bovenkerk

NIEUWE AFDELINGEN

Als nieuwe afdelingen traden toe: Sibculo, Bruinisse, Hedel, Onstwedde, Roermond, Zaamslag, Vriezenveen, Neerbosch.

NIEUW GESLAAGDE

Keurmeesteresse waterslagers,
Mevr. A. G. Kersten-Jansen, Ruysstraat 31, Bussum.

VOLGEBOEKTE KEURMEESTERS:

J. Lensink, Gorssel; H. Kehl; H. v. Barneveld; John M. v. Pelt; A. L. v. Liempd; J. Broekhuizen; Chr. Walraven; A. Jansen; Chr. Achtermans; L. Donkers; W. Bruggeling; H. Laureysen; Hr Steendam; G. Dummer. C. v. Unen.

BONDSKAMPIOEN

In het maartnummer is een storende fout geslopen, waarschijnlijk veroorzaakt door een misverstand.

Onder de uitslag Waterslagers I vogel eigenkweek 1968 stond als winnaar vermeld de heer M. van Woezik met 108 punten, dit moet zijn C. Bravenboer, Oostvoorne met 114 punten.

NIEUWE ADRESSEN KEURMEESTERS

Kleurkanaries:

A. Notenboom, Kloosterweg 9, Rottum (Gr.)

J. de Blij, Rembrandstraat 15, Delft,

tel. 1730 - 3 20 76.

Tropen, Grote parkieten, bastaarden, wildzang:

J. H. de Bruin, Kerkstraat 50, Soest,

tel. 02155 - 47 09.

A. Jansen, Parallelweg 24, Wolfheze.

DANKBETUIGING

Vanaf deze plaats mijn hartelijke dank aan alle keurmeesters en afdelingen in 't bijzonder de heer A. Postma, voor de wijze waarop zij mij hebben geholpen en waar ik als aspirant mocht bijzitten.

J. de Roos

In Memoriam

P. v. Rensen
H. Gierman
F. Jeronimus
J. P. v. d. Plasse
J. C. de Ruiter
W. Timmer
P. J. J. v. Gompel
H. F. v. d. Berg
Th. Schotman
H. Seevinck
J. J. Hubers
C. Brons
T. de Kwaasteriet
J. Verkroost
M. A. v. d. Werff
J. Jansen
Jac. van Beek
G. H. van Manen
J. L. v. Husen
W. J. Pothuizen

In leven lid van de afdeling:

De Bilt
Rotterdam
Arnhem
Oostburg
Beverwijk
Den Haag
Veldhoven
Reek
Baarn
Zutphen
Vught
Leidschendam
Gouderak
Rotterdam 1
Den Haag
Dreumel
Voorthuizen
Nijkerk
Utrecht
Den Haag

Kweek

*mooier
rood*

P. Sluis

met

KLEURVOER

speciaal voeder
voor de kweek van
roodfactorige
kanaries.

intensiveert de
kleur.

KONINKLIJKE P. SLUIS N.V., POSTBUS 4, WEESP

Agapornissen, Personata's, Fischerie, Nigrirogen's, Lilianer, Oleeblauwe Ara's en Grijze Roodstaart Papegaaien. B. Kijl, Hoofdstr. 295, Overdinkel.

1 Man + 1 of 2 p. Engels wit kan. liefst $\pm$ 90 punt vogels. Moeten goede vogels zijn, en goede comb. 1 man + 1 of 2 p. Brons Groen liefst $\pm$ 90 punt vogels. Moeten goede vogels zijn (en goede comb.) brieven: Jac. Catstr. 17, Dordrecht.

DIVERSEN

VOGELIJEFHEBBERS, GROTE VOGELBEURS op zondag 13 april in gebouw „De Opbouw“ Velperweg 13, Arnhem. Geopend van 10 tot 13 uur. „Vogelviend“ Arnhem.

TE KOOP OF TE RUIL

Kan. poppen pr. stam Harzer en Watersl. Tev. ank. man eni. kleur Goud-zilver-R. SCH. EN Agaat. H. B. Kottendijk 27, Enschede.

Te koop of ruilen. H. H. Zebravinken liefst. Prachtige zuiver witte zebravinken met rode flanktekening. zeldzaam 125,- pp. br'68. 2-2 roodrugparkiet f 45,- pp. 1-1 Turquoise park. f 60,- pp. kweekparen, alles eigen kweek uit buitenvoliere. Gevraagd: 1-1 kanarie rood-eg. of isabel. 1-1 binsenarilde. 1-1 zilverdiamant. 1-1 roodkop pap. amandine. wil liefst ruilen. J. Kamers, Kruisstraat 38, Tilburg.

1-1 Zilverdiamantduifjes (man zilver pop spit) f 50,- 1 man (kapsijs-/kan) overjarig f 35,- of ruilen voor Himalaya Putters. C. A. Gernitsen, Varsveldseweg 122, Doetinchem.

Roodvl. 0-1 Adelaide, elegant, br. 68. Ruilen tegen Pr. o. W. Bamsib., of iets derg., evt. ook enkele vogels. Simons, Broekhuizenstr. 2, Rimborg (L.) Tel 04444-662.

Aquarium 30 x 30 x 45 met lichtbak, pomp en filter voor waterslager of harzer mannen. v.d. Kuil, Heemstrakwartier 49, de Bilt.

3-2 Geelkop kakari's te koop of ruilen tegen 1-1 Pennants. B. Bosma, Burg v. Panhuyslaan 64, Bergum (Fr.) 05116-1888.

Kweek Kan. alle kleuren. Gev. 1 goud. l. Pastel man, 1 rood l. pastel man. Steen, Rijnstraat 22, Rheden.

TE RUIL

Wie ruilt. Accordeon 48 bas 2 d.k. reg. met koffer tegen 1-1 tur. 1967 ger. gitaar met hoes tegen 2 Cal. K. Kw. hennen. P. DE Veth, Noorddijkstr. 5, Brouwershaven. Tel 01119-219.

2 kl. cubavinken - poppen. Tegen 1 splendid man. Doorkampstraat 15, Den Bosch.

KLEINE ADVERTENTIES

NU OF NOOI!

Een eigen Sportbroedmachientje. Vanaf f 85,- voor 100 Kwartel-eieren of 48 Kippe-eieren. Capaciteit van 80, 100, 150, 200 eieren enz. met eierenkeerapparaat voor 50 eieren vanaf f 175,-. Folders met afbeelding op aanvraag.

A. M. KOKKE

Bredeweg 30 — Groesbeek — Telefoon 08991 + 16 32

AUSTRALISCHE PARKIETEN

Verzorging en kweek in Europa. Dr. H. D. Groen. Tweede, herziene en vergrote uitgave. Privé editie. Niet in de boekhandel. Verzending geschiedt franco na overmaking van f 31,50 per postwissel of giro aan: Dr. H. D. Groen, Rijkastr. weg 252, Haren (Gr.) Giro 833045

VOGELVANGER, vangt doorlopend tot 100 st. f 52,50 franco. Alle vangkooien en netten DIVOZA-LEEK Gr. 05945-2145.

door samenstelling uit
hoogwaardige grondstoffen en
voortdurende kwaliteitscontrole
is CéDé eivoer hét aangewezen
kweekvoer voor jonge vogels.

gratis monster bij uw winkelier.

CéDé
VOGELVOEDERS
TILBURG

186

404

Een volkomen veilig en
giftvrij insecticide.
Doodt feilloos alle insecten
In huizen, hokken,
kooien, manden etc.

**W. ROUPPE
VAN DER VOORT**

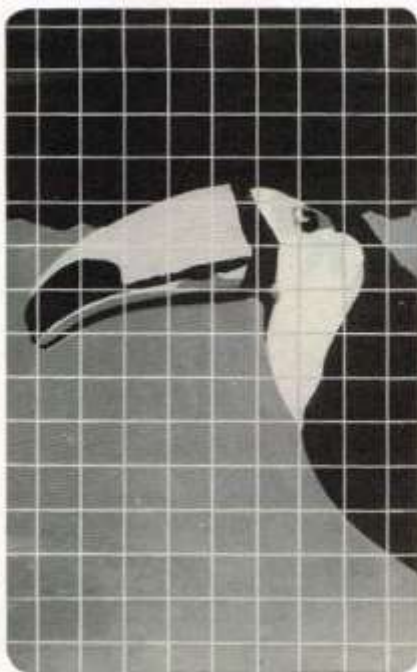

Casanet[®] Plastic uw vogels vrij in een fraaie, veilige volière

Casanet Plastic komt volledig tegemoet aan de voorkeur van de ware vogelliefhebber: een 'vrij' gezicht op vogels in een fraaie en veilige volière! Casanet Plastic is ragfijn gepuntlast staaldraad, dat van een laag groen plastic is voorzien. Voordeel 1.

De vogels lijken vrij. Voordeel 2. Het materiaal is bijzonder fraai. Voordeel 3. Het materiaal is uitstekend tegen weersinvloeden en uitwerpselen bestand. Voordeel 4. Het is gemakkelijk verwerkbaar door perfect regelmatige afmetingen van mazen, rolbreedten en -lengten. Voordeel 5. Het is in verhouding tot de lange levensduur gunstig in aanschaf. Alle reden dus om uw voordeel met Casanet Plastic te doen!

Casanet (3xZn[®]) volièregaas op rollen van 25 m
Casanet Plastic (P) volièregaas op rollen van 50 m

type	maas mm	draad ø mm	standaardbreedte cm
13.60	13	0,60	50-100-150
19.100	19	1,00	100
13.95 P	13	0,65 kern 0,95 totaal	50-100-150

@ BEKAERT

Bekaert Nederland N.V., Bezuidenhoutseweg 91, Den Haag.

ei, ei.

een goudgeel
nieuw produkt:

 P. Sluis
EIVOER

KONINKLIJKE P. SLUIS N.V., POSTBUS 4, WEESP

**HET IS
WEER
ZO VER**

Schakel daarom nu langzaam over op opfok-
voer. Geef dus....

WIMOFOK TOP 55

of

WIMOFOK TOP 55 ROOD

met canthaxantine voor roodfactorige vogels

DE WITTE MOLEN N.V.

MEEUWEN (N.BR.) - TELEFOON 04165-210-245

404

INSECTICIDE doodt insecten
ONSCHADELIJK / GIFVRIJ

over de gehele wereld

TOVO MET CAROTEEN
VOOR ROODFACTORIGE
VOGELS

1/1 kg.	f 2,50
1/2 "	" 1,40
1/4 "	" 0,85

Een der
gebruikste
voeders van
EEN VIJF EENHEID
voor Veekeed Nederland
in de loop der jaren
aan begin
geworden.

V.V.R. VOGELVOEDERFABRIEK

Koninginnelaan 106, Rijswijk (Z.-H.). Telefoon 070-883402. Posttrekking: 179000

Centraal Magazijn:

Keurbriefjes (enkelingen) in bloks van 50 vel	
kanaries	f 0,60
grasparkieten	f 0,60
zebravinken-japanse meeuwen	f 0,60
tropen-wildzang-bastaarden	
grote parkieten	f 0,60

Keurbriefjes (stammen) in bloks van 50 vel	
kanaries	f 1,50
grasparkieten	f 1,50
zebravinken-japanse meeuwen	f 1,50
tropen-wildzang-bastaarden	
grote parkieten	f 1,50

Keurbriefjes (stammen en enkelingen) in bloks van 200 vel	
waterslagers	f 2,15
harzers	f 2,15

Standaardseisen:

kanaries	f 2,—
grasparkieten	f 1,—
zebravinken	f 1,—
japanse meeuwen	f 1,—

Insignes

N.B.v.V. (speld)	f 1,30
N.B.v.V. (broche)	f 1,30
verf. blauwgroen, voor binnenzijde kleur-	
kooien per kilo	f 5,50
raambiljetten, (uitsluitend onbedrukt) per	
stuk	f 0,25
Inschrijfgeregisters per stuk	f 0,90
statuten en Reglementen N.B.v.V. per stuk	f 0,75
100 afhaalkaarten	f 2,—

Het totaalbedrag dient bij vooruitbetaling gestort te worden op giro 1148324, ten name N.B.v.V., Bergen op Zoom, onder vermelding „C.M.”

Wij bieden U vrijblijvend aan: uit binnen- en buitenvolières

Napoliens	4,50 ppr	Frankelinkwartels	22,50 ppr	Fairy blue birds of	
Zilverbekjes en loodbekjes	4,50 ppr	Calif. kuifkwartels	45,— ppr	irene bul buls	100,— pst
Bandvinken	5,— ppr	Zilver Chinkwartels	35,— ppr	Kaneelpaapjes	22,50 ppr
Ekstertjes	6,— ppr	Witte jakkwartels	35,— ppr	Halsbandpaapjes	22,50 ppr
Vuurvinken	7,— ppr	Jap. kwartels	17,50 ppr	Witkeelpaapjes	17,50 ppr
Goudmussen	7,— ppr	Indigovinken opkleur	17,50 pst	Zwarte paapjes	15,— ppr
Blauwfazantjes	7,50 ppr	Indigovinken half opkleur	15,— pst	Indische nonpareils	20,— ppr
Oranjeakjes	7,— ppr	Mex. nonpareils opkleur	20,— pst	Geelkoproparielen	20,— pst
Goudbuikjes	9,— ppr	Lazulivinken	20,— pst	Bruinkoproparielen	6,— pst
Mozambiqueesjes	9,— ppr	Veelkleurenvinken	20,— pst	Zwartkoproparielen	12,50 pst
Edelvinkers	9,— ppr	Regenboogvinken	17,50 pst	Kalabulbul	16,50 pst
Geelstuitedelzangers	12,50 pst	Blauwebisschoppen	22,50 pst	Roodoorbulbul	17,50 pst
Staalvinken	7,— ppr	Mex. kernbijters	22,50 pst	Witoorbulbul	17,50 pst
Dominicaïnwidas	11,50 ppr	Rode kardinalen	22,50 pst	Geelstuitbulbul	20,— pst
Paradijswidas opkleur	17,50 ppr	Mex. goudvinken	17,50 pst	Oevermynaha	17,50 pst
Geelschouderwidas	17,50 pst	Mex. sijjes	22,50 pst	Hertenmynaha	22,50 pst
Geelnekwidas opkleur	20,— pst	Zwartkopajjes	20,— pst	Pagodemarals	16,50 pst
Koningwidas	25,— pst	Mex. pestvogels	20,— pst	Grijskopmerels	16,50 pst
Tijgerwidas	6,— ppr	Roodkuifkardinalen	17,50 pst	Grasparkieten div. kleuren	7,50 ppr
Muskaatvinken	6,— ppr	Gladkopkardinalen	17,50 pst	Deens bont, albino en	
Zwartkop en driekleurnonnen		Groene kardinalen	35,— pst	lutina parkieten	12,50 ppr
Witkopnonnen	7,— ppr	Grijze zebravinken	6,50 ppr	Valkparkieten	30,— ppr
Blauwgrijze roodstaartjes	7,50 ppr	Witte zebravinken	8,— ppr	Regenboogparkieten	25,— ppr
St. Helena'sfazantjes	13,— ppr	Beige zebravinken	7,— ppr	Blauwvlugel	
Dubbele goudbuikjes	13,— ppr	Maskerzebravinken	10,— ppr	spierlingparkieten	35,— ppr
Teugel astrilden	13,— ppr	Zilvervlugelzebravinken	12,— ppr	Oranjevlugelparkieten	40,— ppr
Angola blauwfazantjes	13,— ppr	Jap. meeuwtjes	7,50 ppr	Muisparkieten	32,50 ppr
Roodkopamadines	20,— ppr	Jap. nachtegale, mannen	15,— pst	Nandaysparkieten	55,— ppr
Grenadier wevers op kleur		Jap. nachtegale, poppen	8,50 pst	Pruimkopparkieten	40,— ppr
Zambianwevers op kleur	20,— ppr	Zilveroornachtgale	35,— pst	Halsbandparkieten	22,50 ppr
Roodbekwevers	20,— ppr	Zevenstrepengorsen	17,50 pst	Roseborstbaardparkieten	60,— ppr
Oranjevevers	7,— ppr	Grijze rijstvogels	7,50 ppr	Peruparkieten	70,— ppr
Napoleonwevers	9,— ppr	Witte rijstvogels	32,50 ppr	Bonteboertjes	37,50 ppr
Grote texorwevers	15,— ppr	Safravinken	15,— pst	Forstenorries	125,— ppr
Grondduifjes	40,— ppr	Dubbele mozambiqueesjes		Geimantellorries	225,— ppr
Diamantduifjes	20,— ppr	Rodekroonvinken	25,— ppr	Agap personates	55,— ppr
Zwartmaskerduifjes	17,50 ppr	Boliviaanse kardinaaltjes	16,50 pst	Agap fisheries	47,50 ppr
Zebraduifjes	25,— ppr	Soldatenspreuwen	25,— pst	Agap rosecellis	35,— ppr
Peruduifjes	30,— ppr	Roodborstroparielen	20,— pst	Zwartkoppegegaalen	80,— pst
Senegalduijjes	25,— ppr	Surinaamse glansmerels	17,50 pst	Geelvoorhoofdpegegaalen	
Staalvleeduijjes	25,— ppr	Afrikaanse glansmerels	17,50 pst	vanaf 135,— pst	
Laeduijjes	20,— ppr	Purperglansmerels	25,— pst	Grijze roodstaartpegegaalen	
Chinese dwergkwartels	11,50 ppr	Andermanmerels	27,50 pst	vanaf 150,— pst	
Regenkwartels	20,— ppr	Chin. spottijsters	40,— pst	Roodkoppegegaalen	150,— pst
Rodeboskwartels	22,50 ppr	Shamajsters	50,— pst	Dubbele geelvoorhoofd-	
		Bladvogels	40,— pst	pegegaalen	150,— pst
				Goudvoorhoofd-parkieten	40,— ppr

Kanaries mannen en poppen in diverse kleuren, prijs op aanvraag.

Conditie: Niet franco. Rembours. Minimum orders f 15,—, verpakking f 1,50 per kistje. Levende aankomst en kwaliteit gegarandeerd. Reclames binnen 2 dagen. Onze magazijnen zijn dagelijks geopend tot 5.30 uur. Zondags t/m 31 aug. tot 4 uur. In onderstaande plaatsen en data zijn wij met een grote collectie vogels voor verkoop. Waar U dan zelf Uw keus kunt maken en vrachtkosten bespaart.
SPIJKENISSE, Verenigingsgebouw „t kontak", Vreedehofstr. 14, van 9 uur tot 2.30 uur; 19 april en 17 mei.
SCHAGEN, Hotel de Roode Leeuw, Markt 15, van 9 uur tot 2.30 uur; 26 april en 24 mei.
DRACHTEN, Het Wapen van Drachten, Zuidkade 13, van 9 uur tot 2.30 uur; 12 april, 3 mei en 31 mei.
BOLSWARD, Rest. de Groenewelden, Sneekerstraat 2, van 9 uur tot 2.30 uur; 5 april en 10 mei.

„WIRIKA", Elschotseweg 15, Schijndel, Tel. 04104 - 23 55

VOGELHANDEL REIN v. d. VEEN

GOOR

Gordelgrasvinken	35,— ppr
Diamantvinken	50,— ppr
Bandvinken	5,— ppr
Rode kroonvink	20,— pst
Gouldamadines	65,— ppr
Driekleurnonnen	6.50 ppr
Zwartkopnonnen	7,— ppr
Abb. Geelbuikastrilde	14.50 ppr
Ceressastrilde	35,— ppr
Rode Druppelastrilde	65,— ppr
Bingenastrilde	35,— ppr
Spitsaartamadines	35,— ppr
Kanarie mannen	12.50 pst
Diamantduifjes	20,— ppr
Rotsduifjes	20,— ppr
St. Helenafazantjes	15,— ppr
Zilverbekjes	4,— ppr
Edelzangers	9,— ppr
Mozambiquevinkjes	9,— ppr
Japane Meeuwjes	6,— ppr
Rijstvogels	7,— ppr
Witte Rijstvogels	35,— ppr
Paradijs wilde e, man	12.50 pst
Groenkardinaal	32.50 pst
Roodkuifkardinaal	19,— pst
Dwergkwartels	11,— ppr
Zilverkwartels	30,— ppr
Kuifkwartels	40,— ppr
Pruimkopparkiet	40,— ppr
Tamme papegaai	145,— pst
Halsbandparkiet	20,— ppr
Grasparkieten	7,— ppr
Lutino	10,— ppr
Albino	10,— ppr
Deens bunie	10,— ppr
Valkparkieten	27.50 ppr
Muisparkieten	30,— ppr
Roodrug parkieten	65,— ppr
Bourkes parkieten	65,— ppr
Bruinoor parkieten	80,— ppr
Pr. Rosalia's	190,— ppr
Turquoisines	100,— ppr
Agapornis Fischeri	47.50 ppr
Agapornis Personata	50,— ppr
Agapornis Taranta	32.50 ppr
Jap. Nachtegale, man	14.50 pst
Jap. Nachtegale, pop	8.50 pst
Schama lijster	57.50 pst
Rode kardinalen	22.50 pst
Zebrevinken grijs	6,— ppr
Zebrevinken isabel	7,— ppr
Zebrevinken wit	9,— ppr
Zebrevinken masker	11,— ppr
Zebrevinken zilvervleugel	11,— ppr
Nandaya parkieten	50,— ppr
Diamantduifjes 1 zilver en 1 split	80,— ppr
Zwartkop Gouds	150,— ppr
Bichinowastrilde	50,— ppr
Purperglans merels	17.50 pst
Napoliens	4,— ppr
Blauwfazant	7.50 ppr
Blauwgrijs roodstaartje	9,— ppr
Blauwe personata's verwacht	200,— ppr
Jap. kwartels	15,— ppr
Vuurvleugelparkieten	47.50 ppr
Kanarievleugelparkieten	35,— ppr
Ind. nonpareils	20,— ppr
Mex. nonpareils	45,— ppr
Muskaatvinken	5.50 ppr
Goudmussen	6.50 ppr
Vuurvinken	6,— ppr
Bruinkopportolanen	5,— ppr
Regenboogvinken	22.50 ppr
Blauwe Bleschoppen	25,— ppr
Rode Kardinalen	22,— pst
Yendaya parkieten	80,— ppr
Eketertjes	5,— ppr

vanaf

1e PAASDAG gesloten
2e PAASDAG geopend van 9-2 uur,
's Maandags gesloten, 's Zondags van 9-2 u. geopend.
Verzendingen onder rembours.
minimum orders f 15.—

GROTESTRAAT 69
TEL. (05470) 2623

Maak een boek van Uw blad met de verzamelband „Onze Vogels". Elk nummer kunt U direkt zelf inklemmen door middel van klemnaalden. Een gevulde band is nauwelijks van een gewoon gebonden boek te onderscheiden.

Hebt U nog oude jaargangen van vóór 1968?

Ook voor het oude formaat van het tijdschrift zijn nog banden verkrijgbaar.

De prijs is thans f 4,80 per stuk, franko per post. U kunt bestellen door overschrijving op onze postrek. 179980, onder vermelding van: „..... banden „Onze Vogels" jaargang"

Leden van de N.B.v.V. kunnen ook via de in hun plaats van inwoning gevestigde afdeling bestellen. Bij aanschaffing in verenigingsverband worden porto-kosten vermeden. Informeer U eens bij de sekretaris van Uw vereniging.

N.V.
**Business
SYSTEMS**

EEMSTRAAT 12 • BAARN • TELEFOON (02154) 22 60

"ANIMALI"

Internationaal Vogel- en Apenpark
Postbus 291 - EINDHOVEN
Tel. (040) 13738 - Giro: 1069257
Algemene Bank Nederland n.v.

Hiermede bieden wij U vrijblijvend aan: (verzending niet franco, verpakking f1,50, minimum orders f15,-, levende aankomst gegarandeerd):

Man kanaries	f 14,- p st bij 5 stuks	f 12,50 p st
Pop kanaries	7,50 p st bij 10 stuks	6,50 p st
Intensief rode kanaries, mannen en poppen	25,- p st	
Zalmrode kanaries, mannen en poppen	23,- p st	
Agatrode kanaries, mannen	24,- p st	
Agatrode kanaries, poppen	22,- p st	
Isabelrode kanaries, mannen	24,- p st	
Isabelrode kanaries, poppen	22,- p st	
Bronsoode kanaries, mannen	24,- p st	
Ivoor kanaries, mannen en poppen	33,- p st	
Witte kanaries, mannen	18,- p st	
Witte kanaries, poppen	14,- p st	
Bastaard Putters, uitstekende zangers	22,- p st	
Japanse Nachtegale, mannen		
	f 13,50 p st bij 5 st	13,- p st
		20 st 12,- p st
Zilveroor Nachtegale, uitstekende zangers		40,- p st
Napoleonnetjes	f 4,- p p bij 10 pr	3,50 p p
Zilverbekjes	3,50 p p bij 10 pr	3,- p p
Bandvinken	3,- p p bij 10 pr	4,- p p
Eksterjes	3,50 p p bij 10 pr	4,50 p p
Vuurvinken	6,- p p bij 10 pr	5,50 p p
Blauwfaazantjes	7,- p p bij 10 pr	5,50 p p
Oranjekaakjes	7,- p p bij 10 pr	6,50 p p
Mozambiquevinken	9,- p p bij 10 pr	8,- p p
Edelzangers	9,- p p bij 10 pr	8,50 p p
Blauwgrijze Roodstaartjes		
	9,- p p bij 10 pr	8,50 p p
	6,50 p p bij 10 pr	6,- p p
Muskaatvinken	5,50 p p bij 10 pr	5,- p p
Tijgervinken	6,- p p bij 10 pr	5,- p p
Staalvinken	6,50 p p bij 10 pr	6,- p p
Dominikaanse Wida's	11,- p p bij 10 pr	
Goudmussen	7,- p p bij 10 pr	6,50 p p
Goudbuikjes	8,50 p p bij 10 pr	8,- p p
Malabar Faazantjes	5,- p p bij 10 pr	4,50 p p
Witkop Nonnen	8,- p p bij 10 pr	7,- p p
Indigo Vinken	15,- p st bij 5 st	13,50 p st
Mexikaanse Nonpareils, op kleur		20,- p st
Grijze Rijstvogels	7,- p p bij 10 pr	6,50 p p
Saffraan Vinken		16,- p st
Glans Merels		18,- p st
Zuid-Amerikaanse Glans Merels		15,- p st
Kala Bulbuls		15,- p st
Witoor Bulbuls		15,- p st
Roodoor Bulbuls		16,50 p st
Roodkuif Kardinalen		17,50 p st
Rode Kardinalen		22,- p st
Geelnavel Perduiven		30,- p p
Kleine Staalvlek Perduiven		25,- p p
Carolina duiven		70,- p p
Zwart Masker duifjes		17,50 p p
Senegal duiven		30,- p p
Ala Blanca duiven (prachtige, zeldzame duiven)		120,- p p
Australische Kuifduiven		80,- p p
Australische Bronsvleugel duiven		130,- p p
Japanse Meeuwjes	f 7,50 p p bij 10 pr	7,- p p
Zebravinken, grijze	7,- p p bij 10 pr	6,- p p
Zebravinken, beige (bruin)		
	8,- p p bij 10 pr	7,- p p
Zebravinken, masker	12,- p p bij 10 pr	10,- p p
Zebravinken, zilvervleugel		
	14,- p p bij 10 pr	12,- p p
Roodkop Gould Amadines		80,- p p
Spitsstaart Amadines		35,- p p
Gordel Grauvinken		40,- p p
Diamant Vinken		55,- p p
Ceres Astrilden		35,- p p
Binnen Astrilden		35,- p p
Lauchgrüne Papegaai-amadines		22,50 p p
Witkeufgaaien, uit buiten-volière		40,- p st
Witkeelgaaien, zeldzaam		40,- p st
Geelnavelkitta en Roodnavelkitta		85,- p st

Mexikaanse Langstaart Gaaien	200,- p st
Groene Jacht Eeksters	200,- p st
Grote Gele Trouspalen, zeer mooi	125,- p st
Witwang Touraco	200,- p st
Roodkuif Touraco	250,- p st
Livingstone Touraco	prijz op aanvraag
Berg Toekan	500,- p p
Grote Zwavelborst Toekan, pracht vogel	600,- p p
Grasparkieten	7,50 p p
Deense Bonten, Lutino en Albino Parkieten	12,- p p
Violetparkieten	18,- p p
Regenboogparkieten	25,- p p
Prunekopparkieten	37,50 p p
Valkparkieten	45,- p p
Vuurvleugelparkieten	55,- p p
Yendaya Parkieten	120,- p p
St. Thomas Parkieten	45,- p p
Derbyan Parkieten	350,- p p
Roodrugparkieten	75,- p p
Bourkparkieten	75,- p p
Turquoise Parkieten	110,- p p
Muisparkieten	35,- p p
Roodkopparkieten	80,- p p
Geelvleugelparkieten	30,- p p
Sperling Dwerg Papegaai	32,50 p p
Grote Alexander Parkieten	75,- p p
Violetvleugel Pioner Amazone	90,- p st
Blauwkop Pioner Amazones	90,- p st
Ara Parkieten	185,- p st
Dwerg Ara	140,- p st
Geelvoorhoofd Amazone	vanaf 135,- p st
Dubbele Geelkop Amazone (Mexico)	150,- p st
Roodkop Amazone (Mexico)	135,- p st
Grijze Roodstaartpapegaaien, met garantie	
op spreken	150,- p st
bij 3 stuks	140,- p st
Grijze Roodstaartpapegaaien, handtam, met garantie op spreken	180,- p st
Wachtend: Molukken Kakatoes, Geelkuif Kakatoes en Oranjekui Kakatoes.	
	225,- p st
Groenvleugel Ara's	250,- p st
Geelblauwe Ara's	250,- p st
Rode Geelvleugel Ara's	250,- p st
Grote Java Beo, sprekend	70,- p st
Middel Beo's	40,- p st
Kleine Geelkop Beo's	15,- p st
Oever Mayna's	10,- p st
Chin. Dwergkwartels, hen	32,50 p p
Zilver Chin. Dwergkwartels	20,- p p
Rode Bos Kwartels	42,50 p p
Calif. Kuifkwartels	75,- p p
Zwarte Francoline-kwartel	37,50 p p
Witte Chin. Regenkwartels	20,- p p
Diamantduifjes	18,- p p
bij 5 paar	11,50 p p
Chinese Dwergkwartels	275,- p p
Geelmantel Lorri, uit buitenvolière	prijz op aanvraag
Rode Lorri	prijz op aanvraag
Vrouw Lorri en Salvator Lorri	prijz op aanvraag
Purpernek Lorri	47,50 p p
Agapornis Fischeri	55,- p p
Agapornis Personata	40,- p p
Agapornis Taranta	35,- p p
Agapornis Rossi Colli	

Verder aan te bieden:

Mooie kleine Capucijner aapjes	150,- p st
Kleine Eekhoorn aapjes	95,- p st
Kleine Groene Meerkat aapjes	140,- p st
Kleine Rhesus aapjes	175,- p st

Blauwe Pauwen — Witte Pauwen — Edward Fazant
 haan — Gele Goudfazanten — Kruising x Bos x
 Konings Fazanten — Goudfazanten — Lady Amherst
 Fazanten — Zilver Fazanten — Blauwoor Fazanten —
 Elliot Fazanten — Glans Fazanten — Konings Fa-
 zanten — Swinhoe Fazanten.
 Kroonkranen — Jufferkranen en Sariskranen.
 Smient Eenden — Pijlstaart Eenden — Wintertalingen
 — Zomertalingen — Casarca Eenden — Carolina
 Eenden — Witte Zwanen — Zwarte Zwanen —
 Nijlganzen.

WIJ KOPEN OP: FRETEN, ALLE HOEVEELHEDEN!